

இறையியல்

கோலங்கள்

: தமிழ்

உயிரியல் அறிவியல் அறிஞர் கழகம்

வடிவம் : 5

வண்ணம் : 2

மார்கழி 1988

ஆசிரியர் குழு: **இய்யபிபுரை**

நீக்கம்

ஆசிரியர் :

அருள்திரு. சி. யோ. இம்மானுவேல்

துணை ஆசிரியர்கள் :

அருள்திரு. இம்மானுவேல் பெர்ணண்டோ

அருள்திரு. ஜே. நீக்கிலஸ்

அருள்திரு. ஜெரூட் சவரிமுத்து

விநியோகம் :

புனித சவேரியார் குருத்துவக் கல்லூரி

கொழும்புத்துறை

யாழ்ப்பாணம்.

Published by :

St. Francis Xavier's Seminary

Columbuthurai—Jaffna.

Sri Lanka

Gnanapragasar Tamil Academy

National Seminary of Sri Lanka

Ampitiya, Kandy.

Sri Lanka

இறையீயல் கோலங்கள்

காலாண்டு வெளியீடு

வடிவம்: 5

மார்ச்சு 1988

வண்ணம்: 2

வெளியீடுவோர்

புனித சவேரியார் குருத்துவக் கல்லூரி
கொழும்புத்துறை
யாழ்ப்பாணம்
இலங்கை

ஞானப்பிரகாசர் தமிழ்க் கழகம்
தேசிய குருத்துவக் கல்லூரி
அம்பிட்டியா, கண்டி.
இலங்கை

(தனிப்பட்ட வினியோகத்திற்கு மட்டும்)

உள்ளே

பக்கம்

1. முன்னுரை
அருள்திரு. எஸ். ஜே. இம்மானுவேல் 1
2. கிறிஸ்து—மெசியா
அருட்சகோதரன் S. யூஜீன் பிரான்சிஸ் 2
3. மனுவடிவெடுத்த இறைமகன் இயேசுவும்
மனித விடுதலையும்
அருள்தந்தை J. A. கருணாகரர் 7
4. கிறிஸ்துவும் தமிழ்ப் பண்பாடும்:
கிறிஸ்து நம் குரு
அருள்தந்தை J. நீக்கிலஸ் 16
5. நற்செய்தி ஏடுகளில்
இயேசுவின் அவதாரம்
அருள்தந்தை A. பிலிப் 20
6. கிறிஸ்துவும் விடுதலையும்
அருட்சகோதரி யுடொக்கி, தி. கு. 28
7. அர்த்தமுள்ள கிறிஸ்தம் கொண்டாட்டம்
செல்வி மக்டலின் சின்னப்பு 36

SYNOPSIS

எமது மண்ணில் கீறிஸ்து பிறக்க...

கீறிஸ்மன் அல்லது கிறிஸ்துவின் பிறப்புவிழா ஒரு நினைவுவிழா மாதத்திரமல்ல, ஆழமற்ற மறைபொருள் ஒன்றை மனிதன் ஆண்டாண்டு தனக்குரிய ஆர்வத்துடனும், ஆழத்துடனும் சிந்தித்துப் பயனடையும் விழாவாகவும் இருக்கின்றது.

இலேசு எனும் மனித அவதாரத்தில் இறைவன் மனுக்குலத்தை மீட்டும் கிறிஸ்துவாகினார். இம்மறைபொருளை அன்றைய திருச்சபை ஆவியின் உதவியுடன் தனக்குரிய பாணியில் விசுவசித்து வாழ்ந்தது. நற்செய்தியாளர்கள் சிலர் தமது அனுபவ அறிவைப் பல வடிவத்திலே எழுதி வைத்திருக்கின்றனர். இதைத்தொடர்ந்து இம்மறைபொருள் பல் வேறு மொழிகள், கலாச்சாரங்கள், மெய்யியல்கள், இறையியல்கள் ஆகியனவற்றினூடாகவும் ஆராயப்பட்டு மனுக்குலத்தின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் பரம்பி ஆங்காங்கே ஒளிகொடுத்து ஆங்காங்கே மாட்சிமை அடைந்து வருகின்றது.

“..... விதை நல்ல நிலத்தில் முளைத்து, திவ்விய பணியால் நீர் பெற்றுக் காற்றை உறிஞ்சுகிறது. (அதே போல்)... திருச்சபையும் மக்களின் வழக்கங்களிலிருந்தும் மரபுகளிலிருந்தும் அவர்களுடைய ஞானத்திலிருந்தும் கோட்பாடுகளிலிருந்தும் கலைகளிலிருந்தும் அறிவியல்களிலிருந்தும், படைத்தவரின் மாட்சியைப் பறைசாற்றவும், மீட்பரின் அருளை வெளிப்படுத்தவும், கிறிஸ்தவ வாழ்வைத் தகுந்த முறையில் அமைக்கவும் உதவக்கூடிய அனைத்தையும் உள்ளேற்றுக்கொள்ளுகின்றது” (தி. ம. ப. 22).

கிறிஸ்து எனும் மறைபொருள் இன்று எங்கேயும் எங்கள் காலத்தைச்சார்ந்த சகல அம்சங்களையும் தொடுகின்றது. எங்களை வளர்க்கும் ஞானம், அறிவு, கலை கலாச்சாரங்களிலும் எங்களை வதைக்கும் வறுமை, அடிமை கொடுமைகளிலும் இந்த மறைபொருள் கிறிஸ்துவை ஏற்படும் மகிமைப்படுத்துவதும் எமக்கும் எமது திருச்சபைக்கும் எம்மைச் சார்ந்த அனைத்திற்கும் புத்துயிர் கொடுக்கும்.

கிறிஸ்துவின் பிறப்பு விழா உங்கள் புலப்பிறப்பாகுக!

16.12.1988

எஸ். ஜே. இம்மனுவல்

புனித சவேரியார் குருமடம்

கொழும்புத்துறை, யாழ்ப்பாணம்.

மீட்பு வரலாற்றில் 'மெசியா'

ச. இயூஜீன் பிரான்சிஸ்

மெசியா என்றால் எபிரேய மொழியில் 'அபிஷேகம் செய்யப்பட்டவர்' என்று பொருள்படும். இதே கருத்தைத்தான் கிரேக்க மொழியில் 'கிறிஸ்து' என்ற பதம் குறிக்கின்றது.

பழைய ஏற்பாடு

பழைய ஏற்பாட்டில் குருக்கள் யாவரும் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டவர்களாகத் தனக்குப் பணிபுரிய வேண்டும் என்று இறைவன் கட்டளையிட்டுள்ளார். உவ்வாறு ஆரோன் முதலில் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டார் (யாத். 28:4).

இஸ்ராயேல் மக்கள் இறைவனின் வார்த்தையை இறைவாக்கினர் மூலமாக ஏற்க மறுத்தார்கள். ஏனைய இனத்தாரைப்போல தங்களுக்கும் ஒரு அரசன் தேவை என வற்புறுத்தினார்கள். அதன்படி இறுதி நீதிபதியான சாமுவேல் மூலம் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டு சவுல் அரசனானார். அதன் பிறகு தாவீது, சாலமோன் இன்னும் இவர்களைத் தொடர்ந்து வந்த அரசர்கள் யாவரும் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டார்கள். இதேபோன்று ஆரோனைத் தொடர்ந்து வந்த குருக்களும் சில இறைவாக்கினர்களும் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டார்கள்.

அபிஷேகம் செய்யப்பட்டவர்கள் அவரவர் குறைநிறைகளுடன் மனிதரிடையே நின்று தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இறைபணிக்கென இறைவனால் அழைக்கப்பட்டார்கள். சமுதாயத்தில் இறைவனின் வல்லமையின் வெளிப்பாடாகத் திகழ்பவர்கள், இறைவன் அவர்களில் பிரசன்னமாயிருக்கிறார். சவுல் தாவீதைக் கொல்லத் தேடினான். ஆனால், சவுலோ தாவீதின் கையில் மாட்டிக்கொண்டான். தாவீதின் நண்பர்கள் சவுலைக் கொல்லுமாறு வற்புறுத்தினார்கள். அதற்கு தாவீது "ஆண்டவர் அவரை அபிஷேகம் செய்துள்ளார். அவர் ஆண்டவரால் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டவராகவும் என் தலைவராகவும் இருக்கிறபடியால், அவர் மேல் கைபோடும்படியான இப்படிப்பட்ட செயலை நான் செய்யாதபடி ஆண்டவர் என்மேல் இரக்கம் கொள்வாராக" என்றார் (1சாமு. 24:7).

காலஞ்செல்ல அரசர்களினதும், குருக்களினதும் வாழ்வுமுறை கேடான வழியில் சென்றது. இறைவாக்கினர்கள் இதனைக் கண்டித்து வந்தார்கள். இந்த வேளையில் பபிலோனிய ஆட்சியும் யூதமக்களை அடிமைகளாக்கியது. இறைவாக்கினர்கள் மனதில் எதிர்கால மெசியா பற்றிய எண்ணங்கள் எழலாயின. இந்தச் சிந்தனைகள் மக்கள் மத்தியில் ஒரு நம்பிக்கையை, எதிர்பார்ப்பை, விடுதலை பற்றிய எண்ணங்களை ஏற்படுத்தின. எனவே, இஸ்ராயேல் மக்கள் தங்களை மீட்க ஒரு அரசன் வருவான். அவன் எல்லா அரசர்களையும் வெற்றிகொண்டு ஒரு சுதந்திரமிக்க இராச்சியத்தை தமக்கு ஏற்படுத்தித் தருவான் என்ற நம்பிக்கையில் வாழ்ந்தார்கள். சுருங்கக் கூறின் அவர்கள் வல்லமைமிக்க உலக அரசனைப் போன்ற ஒருவரை மெசியாவாக எதிர்பார்த்திருந்தார்கள்.

புதிய ஏற்பாடு

புதிய ஏற்பாட்டு நற்செய்தி நூல்களிலே 'மெசியா' என்ற பதம் மிகவும் அரிதாகவே காணப்படுகின்றது. ஆனால், அப்பதத்தின் முழுமையான உட்பொருளை அவை நிறைவாக எடுத்தியம்புகின்றன. இயேசு இவ்வலகிலே அபிஷேகம் செய்யப்பட்ட ஒரு மனிதனைப் பிறந்தார். அவருடைய தலைமுறை அட்டவணையை நாங்கள் நோக்கும்போது அவர் தாவீதுனுடைய அரச பரம்பரையிலே உதித்தார் என்பது புலனாகின்றது (மத். 1:1-16), (லூக். 3:23-38). புனித லூக்காஸ் நற்செய்தியில் யேசு தாம் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டவர் என்பதை மறைமுகமாகச் சொல்வதைப் பார்க்கின்றோம் (லூக். 4:18-21). இன்னும் அருளப்பர் யேசுவிடம் தம் சீடர்களை அனுப்பி 'வரப்போகிறவர் நீர் தாமோ, வேறொருவரை எதிர்பார்க்க வேண்டுமோ?' என்று கேட்டார். அதற்கு யேசு 'ஆம்' என்று பதில் கூறவில்லை. மாறாக 'நான் எவற்றையெல்லாம் செய்யக் காண்கின்றீர்களோ அவற்றை அவரிடம் எடுத்துச் சொல்லுங்கள்' என்றார் (லூக். 7:18-23). எனவே, யேசு தாம் 'மெசியா' என்பதை தனது வாழ்க்கை மூலம் உணர்த்த விரும்புவதை நற்செய்திகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

யேசுவின் வாழ்வில்...

யேசு தம் சீடரிடம் மக்கள் தன்னைப்பற்றிக் கொண்டுள்ள எண்ணத்தையும் சீடர் கொண்டிருந்த எண்ணத்தையும் வினாவினார். அப்போது சீமோன் இராயப்பர் அவரை 'மெசியா' என்று அடையாளம் கண்டவராகக் கூறினார். ஆனால், யேசு அதை வெளிப்படுத்தியது தனது

தந்தையே எனக்கூறியதோடு இராயப்பர் கொண்டிருந்த எண்ணத்தையும் தாய்மைப்படுத்துகின்றார். அவர் தாம் பாடுகள் பட வேண்டும், மூப்பர்களாலும் தலைமைக் குருக்களாலும் புறக்கணிக்கப்பட்டு சிலுவையிற் பலியாக வேண்டும். அப்பொழுதுதான் தனது அபிஷேக வாழ்வு முழுமையடையும் என்று தெளிவாக எடுத்துக் கூறினார். ஏனெனில், மெய்ப்பணி, போதிக்கும்பணி, குருத்துவப்பணி என்னும் முப்பணிகளையும் அவர் நிறைவேற்ற வேண்டி இருந்தது.

அவர் தமது போதிக்கும் பணியில் விண்ணரசின் விழாபியங்களை மலைப் பொழிவின் மூலம் எடுத்துக் கூறியுள்ளார். அத்துடன் யார் யாருக்குத் தேவைகள் ஏற்பட்டனவோ அவர்களுக்கெல்லாம் நண்பனாக, குணமனிக்கும் மருத்துவனாக, அயலானாக நின்று தனது வாழ்க்கை மூலமும் போதித்து வந்தார்.

ஆயன் இல்லாத ஆடுகளாய் பாவிகளென புறக்கணிக்கப்பட்டு சமூகத்தில் ஒதுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு விண்ணரசில் சிறந்த இடம் உண்டு என்று நற்செய்தி கூறினார். அவர்களைத் தேடிச் சென்று அவர்களோடு விருந்துண்டு அவர்களது பாவங்களை மன்னித்ததுடன், புதுவாழ்வு வாழ அவர்கள் மனதில் மனமாற்றத்தையும் கொடுத்தார். சுற்றில் ஒரு தலைமைக் குருவாக நின்று மக்களது பாவங்களின் பரிசுராய் பலிப்பொருளாகத் தம்மையே பாடுகள், சிலுவை மரணம் மூலமாகத் தந்தைக்கு ஒப்புக் கொடுத்தார். ஆதலால் தான் கடவுள் அவரை எல்லாருக்கும் மேலாய் உயர்த்தி எப்பெயருக்கும் மேலான பெயரை அவருக்கு அருளினார் (பி.வி. 2:6-11).

எனவே, 'மெசியா' என்ற பதம் யேசுவின் பாடுகள், மரணம், உயிர்ப்பு போன்ற படிக்கட்டுகளின் மூலமே மகிமையைப் பெற்றது, முழுமையை அடைந்தது.

ஏன் மக்கள் உணரவில்லை?

மாற்கு நற்செய்தி ஆசிரியரின் சிந்தனையின்படி இயேசுவே தன்னை மக்கள் மத்தியில் மெசியாவாகக் காட்டிக் கொள்ள விரும்பவில்லை. காரணம் மக்களுடைய எதிர்பார்ப்பு ஏமாற்றத்தில் முடிபக்கூடாது. அவர்கள் உலகில் மிகவும் பலம் வாய்ந்த, செல்வாக்கு நிறைந்த ஒரு அரசனாக 'மெசியா' வருவார்; விடுதலை அளிப்பார் என எதிர்பார்த்திருந்தனர். அதே வேளையில் யேசுவை ஒரு போதகர், புதுமை செய்ப்பும் வல்லமை கொண்டவர் என்று எண்ணியிருந்தனர். இந்த நிலையில் யேசு தான்

உண்மையான மெசியா என்று கூறியிருந்தால் மக்கள் அவரை ஏற்றுக் கொள்வது கடினமாக இருந்திருக்கும் என்பதை அவர் உணர்ந்திருந்தார். ஏனெனில், அவர்கள் கண்களுக்கு யேசு ஒரு தச்சனின் மகன். ஏழையின் உருவில் மாட்டுத் தொழுவத்தில் பிறந்தவர். அவர் ஒரு பலம் வாய்ந்த அரசனாக இருக்கவில்லை. அத்துடன் 'மெசியா' என்ற பதத்தின் உட்பொருளை அவர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை. யேசுவோடு ஒன்றாக வாழ்ந்த இராயப்பர்கூட, மெசியா பாடுகள் படவேண்டும், சிலுவையில் அறைப்பட்டு உயிர்நீக்கவேண்டும் என்று கேள்விப்பட்டதும் யேசுவைக் கடிந்து கொண்டார் (மாற். 8:31-33).

அப்போஸ்தலர்களின் அனுபவம்...

இயேசு பாடுகள் பட்டு, மரணித்து, உயிர்த்து, விண்ணகம் சென்றபோது பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமையால் நிரப்பப்படும்வரை யேசுவை 'மெசியா' என்று போதிக்கத் துணியவில்லை. இருப்பினும் அவர்கள் எவ்வளவு ஆழமாக மெசியாவாக யேசுவை ஏற்றார்களென்றால் தமது உயிரையே நற்செய்திக்காகத் தியாகம் செய்தார்கள். பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றவுடன் இராயப்பர் ஆற்றிய முதற் திருவுரையில் "நீங்கள் சிலுவையில் அறைந்த யேசுவையே கடவுள் ஆண்டவரும் மெசியாவுமாக ஆக்கினார் என்பதை இஸ்ராயேல் குலத்தாரெல்லாரும் அறிந்து கொள்வார்களாக" என்று அறிக்கையிட்டார் (அப். பணி. 2:36).

புனித சின்னப்பர் சிறிஸ்துவினால் ஆட்கொள்ளப்படுவதற்கு முன் அவர் பெயரைச் சொல்லி வழிபடுவோரைச் சிறைப்படுத்தினார். ஆனால், மனமாற்றத்தின் பின் 'இயேசுவே மெசியா' என்பதை எண்பித்து தமஸ்கு நகரில் வாழ்ந்த யூதர்களைக் கலங்கடித்தார் (அப். பணி. 9:22).

எம் வாழ்வில்...

இருள் சூழ்ந்த, அபயக்குரல் நிறைந்த, மனித உயிரின் மாண்பு சிதைந்துபோன ஒரு காலகட்டத்தில் நாம் வாழ்ந்து வருகின்றோம். எப்போ எம்மத்தியில் அமைதி உருவாகும் என ஏங்கி நிற்கின்றோம். ஆயன் அற்ற ஆடுகளாக அலைந்து திரிகின்றோம். அரசியல் தலைவர்களிலும், விடுதலை வீரர்களிலும் நாம் கொண்டிருந்த நம்பிக்கை நீர்க்குமிழி போலாகிவிட்டது. இந்நிலையில் நாம் 'மெசியாவை' எதிர்பார்க்க முடியுமா?

திருமுழுக்கின் மூலம் ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும் மெசியாவின் முப்பணிகளான அரசு, குருத்துவ, போதிக்கும் பணிகளை ஆற்ற தன் னையே அர்ப்பணிக்க அழைக்கப்படுகின்றான். கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் இந்த அழைத்தலை நிராகரித்து வாழ முடியாது. எவ்வாறு அப்போஸ்தலர்களும், ஆதிக் கிறிஸ்தவர்களும் தம் வாழ்வினால் நற்செய்திக்குச் சான்று பகர்ந்தார்களோ அவ்வாறே நாமும் எம் கடமைகள், உறவுகள், பேசும் மொழிகள், பிறர் சிநேகப்பணிகள், சிந்திக்கும் எண்ணங்கள் போன்றவற்றில் இறைவனின் சித்தத்தை அறிந்தவர்களாக செயற்பட வேண்டும். அப்போது தான் நாம் ஏங்கும் அமைதியை அளிக்கும் 'மெசியா' எம் மத்தியில் வாழ்ந்து வருவார். ஏனெனில் மீட்பு வரலாறு என்றோ முடிந்துவிட்ட சரித்திரம் அல்ல. மாறாக இன்றும் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு வாழ்க்கைப் பயணம். இப்பயணத்தில் மெசியாவின் பிரசன்னத்தை மக்கள் உணரத் துணைசெய்வது ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனினதும் கடமையாகும்.

“கடவுளின் அரசு உணவிலும் பானத்திலும் அடங்கியல்லை. கடவுளின் அரசு என்பது நீதியும், அமைதியும், பரிசுத்த ஆவியில் துய்க்கும் மகிழ்சியுமே” (உரோ. 14:17).

“நீதியின் நிமித்தம் துன்புறுத்தப்படுவோர் பேறுபெற்றோர் ஏனெனில் விண்ணரசு அவர்களதே” (மத். 5:10).

“என்னை நோக்கி ஆண்டவரே ஆண்டவரே என்று சொல்பவனெல்லாம் விண்ணரசு சேரமாட்டான்” (மத். 7:21).

மனிதாவதாரமெடுத்த இறைமகள் இயேசுவும் மனித விடுதலையும்

அருட்திரு. ஜே. ஏ. கருணாகர்

மூவொரு கடவுளும், சத்-சித்-ஆனந்தமும்

கிறிஸ்தவ விசுவாசத்தின்படி, இந்த உலகினைக் கடந்த மேலான உட்பொருள் (Supreme Being) ஒன்று உண்டு. இது கடவுள் என அழைக்கப்படுகின்றது என்னும் உண்மை அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒன்றாகும். திருவாசகத்தின் ஆரம்பப்பாவில், சிவன் ஏகனாகவும், பலராகவும் (one and many) மாணிக்கவாசகரால் குறிப்பிடப்படுகின்றார் (பா.1.வரி.5). கிறிஸ்தவர்கள் இறைவனைப்பற்றிப் பேசும் போது ஒருவரெனவும், மூவரெனவும் குறிப்பிடுகின்றனர். இதற்கான தகுந்த காரணங்களையும் தருகின்றனர். Jean Danielou என்பவர் உயிர்ப்பு பற்றி பிரஞ்சு மொழியில் எழுதிய தமது நூலில் (Paris 1967) பரம்பிரமத்தின் (Absolute) அமைப்பில் இந்த மூவர் எனும் கருத்து, ஒருவர் எனும் கருத்தைப்போன்றே பழமையானது என்றும், இந்த மூவரும் சேர்ந்தே பரம்பிரமத்தை அமைப்பதாகத் தோன்றுகிறது என்றும் கூறுகின்றார். கடவுள் ஒருவர்தான் என்பதை ஆணித்தரமாக எடுத்துரைப்பதில் கிறிஸ்தவர்களை விட மேலாகக் குரலெழுப்பியவர்கள் வேறு எவரும் இவர். இதே போன்று அந்த ஒரே மேலான உட்பொருளிலேயே மூவித ஆட்களுக்குரிய வேறுபட்ட தன்மையை, அதாவது இலக்கணத்தில் இடம் பெறுவது போல தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை இடங்களில் வைத்து உறுதிப்படுத்தவும் இவர்கள் தயங்கவில்லை. இம் மூன்று தெய்வீக ஆட்களையும் தந்தை, மைந்தன், தூயஆவி என மூறையே அழைக்கின்றனர்.

இறைவனது ஆட்தன்மைபற்றி கலாநிதி எஸ். இராமகிருஷ்ணனும் ஏனையோரும் எழுப்பிய மறுப்பை C. S. Lewis என்பவர் தனது "Mere Christianity" (London 1955, p. 136) எனும் நூலில் Beyond personality என்னும் தலைப்பின்கீழ் ஆராய்கின்றார்.

இன்று அநேகர் இறைவனை விசுவசிப்பதாகக் கூறுகின்றனர். ஆனால் அவர்கள் விசுவசிப்பது ஆட்தன்மை கொண்ட இறைவனையல்ல. அனைத்துக்கும் பின்னணியாக இருக்கிற அந்த மறைபொருள் **mysterious something**) ஒரு ஆனைவிட மேலானது என அவர்கள் உணர்கின்றனர். ஆயினும்..... இறைவன் ஆட்தன்மைக்கு அப்பாற்பட்டவர் என அவர்கள் கூறினாலும், உண்மையில் அவரை ஆட்தன்மையற்றவராகவே (impersonal) கருதுகின்றனர்: அதாவது ஆட்தன்மையை விட குறைந்தவராகவே கருதுகின்றனர்; ஆட்தன்மைக்கு மேற்பட்ட ஒன்றை (super personal), ஓர் ஆனைவிட மேலான ஒன்றை நீங்கள் தேடுவீர்களாயின், நீங்கள் தேடுவது இக் கிறிஸ்தவ கருத்தைதான்”

இதற்கு விளக்கம் கொடுக்க, கிறிஸ்தவர்கள் புரிந்து கொள்ள முடியாத பௌதீக ஆதீதத்தை (metaphysics) நாடுகின்றனர். “Logo” போன்ற கிரேக்க மெய்யியல் பதங்களைப் பயன்படுத்துகின்றனர். ஆனால் அவர்களது அறிமுகமில்லாத கலைச்சொற்களை ஒரு புறம் வைத்துவிட்டு அவர்களது அடிப்படைச்சிந்தனைக் கோவைகளைச் பற்றிக்கொள்வோமானால், இது நன்கு தெளிவாகும். உபநிடதகால ஞானிகளின் போக்கையும் அறிதலுக்கும் இருத்தலுக்கும் (Knowing and Being) இடையேயுள்ள தொடர்பைப்பற்றி அவர்களது ஆழமான நுண்ணறிவையும் (Kaushitaki up. 3rd Adhyaya), பிரம்மாமை சத்-சித்-ஆனந்தமாக; அதாவது இருப்பவராக (Being) அறிபவராக (Intelligence) ஆனந்தமாக (Bliss) : Taitriya up. 2nd Adhyaya in Deussen’s reading, Cf. R. E. Hume, The Thirteen principal upanishad. Madras 1958 p. 283 N. 1.)க் காணுகின்ற அவர்களது மூலிக வரைவிலக்கணத்தையும் தழுவின இவர்களும் இவ்வமைப்புக்குள் இறைவனைப் பற்றிப் பேசுகின்றனர். தந்தை, மைந்தன், தாய்-ஆவி என உறவு பூண்டிருக்கும் ஆட்களில் காணப்படும் வேறுபட்ட தன்மைக்குள் இறைவனைப்பற்றிப் பேசுகின்றனர் தந்தை மைந்தன் தாய்-ஆவி என உறவு பூண்டிருக்கும் ஆட்களில் காணப்படும் வேறுபட்ட தன்மைக்குள் மேலும் நாம் ஊடுருவிச் செல்ல வேண்டுமானால் கீழ்வரும் வினாவை நிச்சயம் எழுப்ப வேண்டும்: அனைத்துக்கும் மேலானவர், மரம், கல், போன்ற உயிரற்ற சடப்பொருட்கள் போல, சிந்தனை, திடப்பிடல், அறிதல், ஆனந்தம் இவற்றை இழந்த நிலையில் இருக்க முடியுமா?

இறைவனில் காணப்படும் மைந்தன் எனும் தன்மை.

இருப்பையுடையது (whatever is) உட்பொருளை அல்லது மெய்மையை (Being or reality) உண்டாக்குகின்றது. அந்த மெய்மைக்கு உருக்கொடுத்து உட்பொருளின் சுயவெளிப்பாடாக அமைவது எண்ணம். எண்ணம் பற்றிய சரியான இவ்வரைவிலக்கணத்தையும் “Being” “Logos” “Telos” எனப்படிப்படியாக பிரிந்து வளர்ந்த கிரேக்க சிந்தனைக்கும் உபநிடதங்களின் சத்-சித்-ஆனந்தம் எனும் கருத்திற்கும் இடையே காணப்படும் ஒத்த தன்மையையும் பற்றிய அறிவை நான் உரோமையில் எனது ஆசிரியராகவிருந்த Leon Vuthey என்பவரிடமிருந்தே பெற்றுக்கொண்டேன். கடவுள் எனப்படும் மேலான உட்பொருளின் சுய வெளிப்பாடானது மேலான எண்ணத்தில் முடிவடைகிறது. (Supreme Thought) மனிதனின் பரந்த மதிப்பீட்டின்படி, ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பல மொழிகளில் காணப்படுவது போலவும், உபநிடதங்களில் வெளிப்படையாகக் கூறப்பட்டிருப்பது போலவும் (Chandogya Up. vii 5. i) மெய்மையானது எண்ணத்தின் வழியாக ஓர் உருவத்தை அல்லது சுய வெளிப்பாட்டை அடையும்போது கருவாவதும் பிறப்பதும் நடைபெறுகின்றது. இவ்வாறு ஆங்கிலத்திலும் பல மேற்கத்திய மொழிகளிலும் ஒரு கருத்தை அல்லது எண்ணத்தை கருத்தாங்குவது பற்றிப் பேசுகின்றனர். இலத்தின் மொழியிலிருந்தே இதைக் கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள். தமிழ்மொழி இதை விட ஒருபடி மேலே சென்று இதனைப் ‘பிறப்பு’ என அழைக்கின்றது. எனக்கு ஒரு கருத்து அல்லது எண்ணம் பிறந்துள்ளது எனத் தமிழில் கூறுகின்றோம். எனவே இங்கு எண்ணம் உள்பொருளிலிருந்து (Being) பிறக்கிறது, உள்பொருள் எண்ணத்தைப் பிறப்பிக்கிறது என்பது தெளிவாகின்றது எனவே மேலான உட்பொருளில் (Supreme Being) மேலான பிறப்பு ஒன்று உண்டு. இப்பிறப்பு கருத்தாங்குவதற்கும் (அல்லது பிறப்பதற்கும்) பிறப்பதற்குமிடையில், பிறப்பவருக்கும், பிறப்பிப்பவருக்குமிடையில் வேறுபாட்டையும் அந்நியோன்னிய உறவையும் உள்ளடக்கியது. இப்பிறப்பின்படி முறையில், மேலான உட்பொருளிலிருந்து மேலான எண்ணம் பிறக்கிறது. இந்த எண்ணம் மேலான மெய்மையின் சுயவெளிப்பாடாக, வடிவமாக இருக்கின்றது. பரப்பிரம்மத்தில் இதனை “உண்மை” என அறிகிறோம். ஒரு துருவத்திலே மேலான உட்பொருளை அல்லது இறைவன் பிறப்பிப்பவராக அல்லது தந்தையாக இருக்கின்றார். மற்றோர் துருவத்திலே பிறப்பவர் அல்லது மைந்தன் இருக்கின்றார். Fr. Heras என்பவர் “Tamil Culture” (vol. iii, no 2 April- 1954 pp 151-153) எனும் கட்டுரையில்

“The problem Of Ganepathy என்னும் தலைப்பின்கீழ், முருகனின் பிறப்பைப்பற்றிக் கூறுகிறார். சிவனுடைய நெற்றியிலிருந்து புறப்படுகின்ற மகன் முருகன்” அவர்கள் இதனை எண்ணம் என அழைக்கின்றனர். வார்த்தை (word) என மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இது இறைவனின் குரலாக, படைக்கும் வார்த்தையாக, “Logos” எனப்படும் புதிய ஏற்பாட்டுக் கருத்தின் பழமைவாய்ந்த முக்கிய ஊற்றாக இருக்கின்றது. நமது வேதவாக்கியமும் (Vedic va) அலெக்சாந்திரிய நாட்டுக் கருத்தாகிய ‘Logos’ என்பதுடன் சரியாகவே சம்பந்தப்பட்டுள்ளது. இதேபோன்று (Egypian triad) இல் Thoot என்பவர் Ra வின் மகனாகக் கருதப்படுகின்றார், இறைவார்த்தை (God-word) எனவும் அழைக்கப்படுகின்றார். இவரது நித்தியமான தலைமுறையை இவர்கள் நன்கு அறிந்திருந்தனர். (cf. p. 154 in 15-18) பரப்பிரம்மத்தில் காணப்படும் இந்த உண்மைதான் நாசரேத்தாரில் மனித அவதாரமெடுத்தார். உண்மை என்றால் என்ன? (அரு 18:38 Francis Bacon, Essay on truth) என்று கேட்டபோது Bacon காட்டுகிற ‘நகைச்சுவைப் பிலாத்து’ முகங்கொடுத்த இயேசு இவர்தான். இத்தகைய எதிரிடை அர்த்தம் கொடுக்கும் வினையாடலை தமிழில் ‘திருவினையாடல்’ என அழைக்கிறோம். தாந்தே இதனை Divine Comeay என்கிறார்.

சத்- சித்- என்பவற்றின் எதிர்த்தாக்கத்திலிருந்து பிறப்பது ஆனந்தம்.

இந்த வேறுபாட்டின் அல்லது இரட்டிப்பின் விளைவாக ஆதிமூலமாகிய தந்தையும் principium quod est Pater ஆதியனார் தந்தை) அவரது ஆதி கருப்பத்திலிருந்து பிறந்த மைந்தனும், அதாவது ஒளியிலிருந்து ஒளியாக, தெய்வீக நிறைவையும் ஒளியையும் அழகையும் பிரதிபலிப்பவராக இருப்புள்ள அனைத்தினதும் நன்மையினதும், அழகினதும் ஆதிமூலமானவராக இருக்கும் மைந்தனும் ஒருவர் ஒருவரைக் காணும் பரவசக் காட்சியில் நேருக்கு நேர்கொண்டுவரப்படுகின்றனர். அனைத்துப் பிறப்புகளுக்கும் காரணமான பிறப்பிற்கு நாம் சாட்சிகளாகிறோம். காலத்தின் படியல்ல ஒழங்கு முறையின்படி இது தான் முதற்பிறப்பு; பரப்பிரம்ம மெய்மையின் உள்ளரங்கப் பிறப்பு, இக்காட்சியின் பரவச நிலை சுவாசம் நிறுத்தப்பட்டது போலத் தோன்றுகிறது. உபநிடத கால முனிவர்கள் ஆனந்தம் என்று வருணிப்பது இக் காட்சியைத்தான் கடவுட் தன்மையில் இதன் காலமற்ற, எல்லையற்ற விரிவானது. திருவாசகத்தில் பரமானந்தத்தின் பூர்வீக சாரகம் அல்லது மேலான ஆனந்தம் (பா iii 66) எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

மறுபக்கத்தில் கிறிஸ்தவக் கண்ணோட்டமும், கலைச் சொற்களும் அன்பின் மேலான எழுச்சியாக சுவாசத்தில் கருத்தைச் செலுத்துகின்றன. இந்த அன்பானது காலங்களின் பழமையான (தூனியேல் 7:9, cf "முன்னைப் பழம் பொருட்கும் முன்னைப் பழம் பொருள்" - திருவாசகம் பா vii 9) ஆதியும் அந்தமும் தந்தைக்கும், கடவுளிலிருந்து கடவுளாக, ஒளிபிசிருந்து ஒளிபாக அவரது தன்மையோடு புறப்பட்டுவந்து, ஆனந்தம் நிறைந்த அன்பின் பரவச அரவணைப்பில் அவற்றை ஒன்றாக்கிய மைந்தனுக்கும் இடையே முன் பிள்ளைப் பிறக்கிறது. இதைப் போன்றே தூய சுவாசம் (Holy Breath) அல்லது தூய ஆவிபற்றியும் பேசுகின்றனர். ஆவியானவர் தந்தை மைந்தன் மட்டிலும், மைந்தன் தந்தை மட்டிலும் கொண்டிருக்கும் மேலான அன்பாக கருதப்படுகிறார். தந்தையும் மைந்தனும் நெருப்புச் சுவாசம் போல சுவாசிக்கிறார்கள் (Shakespeare, As you like it Act ii Sc. 7) சேக்ஸ்பியரின் இந்த உவமானம் கடவுட் தன்மைக்குப் பொருந்துகிறது.

பரம் பொருள் - பரஞ்சோதி - பரமானந்தம்.

“தெய்வீக சக்தியும் மேலான ஞானமும் முதல் அன்பும் தான் என்னை உருவாக்கின” தாந்தே இக் கல்வெட்டை ‘நரகத்தின்’ நுழைவாயிலில் பொறித்திருந்தார். இதில் கடவுட் தன்மையின் மூன்று ஆட்களைப் பற்றி சுருக்கமாகக் கூறுகிறார். அவரைப்போல நாமும் உபநிடத கால முனிவர்களின் மொழியில் மூவொரு கடவுளை வெளிப்படுத்துகிறோம். இது பிற்பட்டகால இந்துமத மரபிலும் சிறப்பாக தமிழர்கள் மத்தியிலும், சத்-சித் ஆனந்தமாகப் பிரதிபலிக்கிறது. இதில் தந்தை மேலான சத் (Supreme Sat) பரம்பொருளாகவும் மைந்தன் மேலான சித் (Supreme Cit) பரஞ்சோதிமாகவும், தூய ஆவி மேலான ஆனந்தம் (Supreme Bliss) பரமானந்தமாகவும் குறிப்பிடப்படுகின்றனர். பரஞ்சோதி இறைவனின் ஞானமாவார். அவரது எண்ணமாவார். நான் காவது நற்செய்தியின் ஆசிரியரான அருளப்பர் இந்த மேலான எண்ணத்தின் வெளிப்பாட்டை Logos வார்த்தை என்கிறார்.

ஆதியிலே வாக்கு இருந்தார். அவ்வாக்கு கடவுளோடு இருந்தார். அவ்வாக்கு கடவுளாயி ருந்தார் (அரு. 1:1).

பரம்பொருள் என்பது தந்தைக்கு மட்டுமே ஒதுக்கிவிடும் கருத்தானது கிரேக்க ‘ho theos’ என்னும் கருத்தின் முன்னோடியாக உள்ளது.

பரசுசோதி மனிதாவதாரமாணர்

இப்பரசுசோதி இம்மேலான ஒளி. இவ்வார்த்தைதான் மனிதனாணர், மரியான் எனப்படும் ஒரு கன்னி கருத்தாங்கி, இம்மனிதனைப் பெற்றாள். மரியான் யேசுவைப் பெற்றெடுத்தது சாதாரண கர்ப்பத்தினாலல்ல மத்தேயு. மாற்கு என்போரின் நற்செய்திகளில் இது வெளிப்படையாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது (மத். 1:18 - 25; லூக். 1:26-36). கிறிஸ்தவத்தின் அத்திவாரமாக அமைவது இவ்வண்மைதான்.

இயேசுவின் தந்தை

இயேசு குசையின் மகனல்ல. குசையின் மகனாக இருந்திருந்தால் அவர் நம்மைப்போல ஒரு மனிதனாக இருந்திருந்திருப்பார். ஒரு மனிதனிலிருந்து கிறிஸ்தவம் பிறந்திருக்க மாட்டாது. இதனை நன்குணர்ந்த தமிழ்க் கவிஞரான சுப்பிரமணிய பாரதியார் தனது கவிதை ஒன்றில் கிறிஸ்தவர்களின் கடவுளுக்கு இரண்டு சரியான சொற்களில் வரைவிலக்கணம் அளித்தார். 'யேசுவின் தந்தை' (Bharati's Poems Madras 1960 p 155) இறைவனுக்கு எப்படி மகன் இருக்க முடியும்? யேசு எப்படி இறைமகனாக இருக்கமுடியும்? என்று கிறிஸ்தவர்களல்லாத நண்பர்கள் அடிக்கடி கிறிஸ்தவர்களைக் கேட்கிறார்கள், முன் கூறியவற்றின் மூலம் இப்பிரச்சனையை விளக்க நான் முயற்சித்தேன்.

மனுக்குலத்தை மீட்பது என்றால் ஆட்சிசெய்வது

“ஒன்றுபட்டால் வாழ்வோம், பிழவுபட்டால் வீழ்வோம்.”

மனித வரலாற்றில் யேசுவின் இடத்தை விளக்குவதற்கு சுப்பிரமணிய பாரதி கையாண்ட மேற்கூறப்பட்ட வரிகள் (op. cit p.17) நன்கு பொருந்துகின்றன. மனுக்குலம் பல்வேறு தலைவர்களால் மிதமிஞ்சி நசுக்கப்பட்டு கொண்டிருக்கும் வரைக்கும் அதற்கு நம்பிக்கை என்பதில்லை; மீட்டும் இருக்க முடியாது. நீதியோ சமாதானமோ இவ்வுலகில் இருக்க மாட்டாது. இப்பிளவுபட்ட உலகிலேதான் இறைவனால் தரப்பட்ட யேசு தோன்றுகிறார்; அனைத்து மனிதரையும் ஒன்றிணைக்கவும், ஒரே நோக்குடன் ஒரேதலைமைத்துவத்தின் கீழ் ஒன்றிணைந்து செயல்படவும் அவர் வருகின்றார். உலகம் ஒன்றிணைவதற்கு ஓர் உலக மூலதனம் இருக்க வேண்டும். இந்த உலக மூலதனம் உவாஷிங்ரன் அல்லது மொஸ்கோவா? பீக்கிங் அல்லது டெல்கியா? ரோக்கியோ அல்லது லண்டனா? இது தான் உலகின் முக்கிய வினா. இந்த மாபெரும் கேள்விகளுக்கு மனிதன் விடை காணும் வரைக்கும் அவன் ஆவலோடு தேடுகிற ஒரே உலகம் ஒரு நாளும் வரமாட்டாது. வெறும்கனவாகவே நிலைத்துவிடும்.

பலஸ்தீன் - தெய்வீக தெரிவுபெற்ற உலகமையம்: ஜெருசலேம் - உலக மூலதனம்

வேதாகமத்தையும், ஆத கிறிஸ்தவ மறைவரலாறுகள் தருபவற்றையும் உலகின் புவியியல் எல்லைகளையும் ஆதாரமாகக்கொண்டு மனித வரலாற்றை படிக்கும் எவரும் யேசுவைப் பிறப்பித்த வாக்குப்பண் பட்ட பூமியாகிய பலஸ்தீனவைக் கண்டுகொள்ளத் தவறமாட்டார்கள். இது மூன்று கண்டங்கள் ஒன்றை ஒன்று ஊடறுக்கும் பாதையில் உள்ளது. பாரிய நிலப்பரப்பைக் கொண்டது. பிரசித்தி பெற்ற உள் நாட்டுக் கடல்கள் மத்தியதரைக்கடல், இதன் தொடர்ச்சியான செங்கடல் என்பன நிலநீழ் நீரோட்டங்களால் இதனை ஊடறுத்துச் செல்கின்றன. மத்திய கிழக்கின் இப்பிரசித்தி பெற்ற பிரதேசம், உலக வரலாற்றில் நன்கு அறியப்பட்ட ஒன்று. நாகரீகத்தின் பிறப்பிடம் என காரணத்தோடுதான் இது அடிக்கடி குறிப்பிடப்படுகிறது. மனித இனமானது நாகரீகம், பண்பாடு என்பவற்றின் உச்சநிலையை அடைந்து உலகநாடுகளின் பாரிய பொதுநல அமைப்பாக உண்மையிலே மாறுகின்ற பொழுது-இவ்வுதவியின்றி வெறும் மானிட முயற்சியால் அல்ல; மாறாக சமூக-குழு உணர்வான கொடையாலும் இறையருளாலும் மாறுகின்ற போது-இறைவனின் தெரிவையும், இறுதிக் கதியையும் கொண்ட இந்த மையமான இடத்தைச் சுற்றியே இவ்வுலகம் நிச்சயமாக மீண்டும் சமுதாயம் என நான் துணிந்து கூறுகிறேன். காலத்தின் அறிகுறியை அறிய நிறந்த மனதோடும், உளவிருப்பத்தோடும் தயாராக இருப்பவர்களுக்கு, சில வேளை மதிப்பற்ற சிறிய நகரமாகிய ஜெருசலேமை அடையும் காலம் வெகுதூரத்திலில்லை.

ஊதாரி மைந்தனின் உவமை.

‘ஒரு மனிதனுக்கு இரு குமாரர்கள் இருந்தனர்’. (லூக் 15:11-32) என்கிறார் இயேசு. இதில் குறிப்பிடப்படும் தந்தை இறைவன் தான் ஏன அனைவரும் ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். சிலர் மூத்த சகோதரனில் வான தூதரைக் கண்டனர். கருதினால் de Lubac இது பற்றிக் கூறுவதாவது:

“அலெக்சாந்திரியாவின் சிறில் என்பவர் இதனை மறுத்துரைப்பதாகவே இது பற்றிக் கூறுகிறார். இந்தக் காலகட்டத்தில் லூக்காஸ் கூறியவை வேறு ஒரு விளக்கத்தைப் பெற்றுவிட்டன. இதுவும் நீண்ட காலமாக லத்தீன் விளக்கவுரையாளர்களின் பாரம்பரியமாக விளங்கிய கூட்டான கருத்தையே இதற்குத் தருகிறது. ஊதாரிமைந்தன்

திருச்சபையில் மனந்திரும்பும் பாவிசளுக்கு ஒப்பாக இருக்கிறான். எனக் கூறியதை தெர்த்துல்லியன் மறுத்துரைத்தார். அதாவது கடுமையான மனம் தான் இவ்வாறு எதிர்க்கச் செய்தது. ஆயினும் தனது மறுப்புக் களை இதன் மற்றைய விளக்கத்தின் அடிப்படையாக அவர் கொண்டது போலத் தோன்றுகிறது. ஏற்கனவே பிரசித்திபெற்ற விளக்கத்தின்படி மகிழ்ச்சியற்ற மைந்தன் தன் தந்தையின் இல்லத்திற்குத் திரும்பும் நிகழ்ச்சி அஞ்ஞான நாடுகளின் மனந்திரும்புதலைக் காட்டுகிறது. மூத்தமகனில் யூதர்களைக்காணலாம். அவர்கள் பாவமற்றவர்களாய் இறைவனுக்கு கீழ்படிந்து நடந்தார்கள் என்பதனால்; மாறாக தமது தந்தையின் இல்லத்தைவிட்டு அவர்கள் ஒரு நாளும் பிரிந்து போகாதிருந்ததினால், ஏனைய இனத்தவர் மீட்படைவது பற்றிப் பெருமைப்பட்டனர் (H de Lubac Catholicism London 1961, p. 98). இவ்வவமையில் வரும் மூத்த மகன் வீட்டிற்குள் நுழைய மறுத்து எதிர்ப்புக் காட்டியது போல யூதர்களும் மெசியாவாகிய அல்லது கிறிஸ்து வாகிய யேசுவைத் தொடர்ந்து புறக்கணிக்கின்றனர். கிறிஸ்தவத்தின் எல்லைக்குப் புறம்பே நிற்கின்றனர். ஆயினும் தமது மெசியாவின்-கிறிஸ்துவின் வருகைக்காக தொடர்ந்து காத்திருக்கின்றனர். மனுக்குலம் முழுவதையும் மீட்டு, அதன் இவ்வுலகக் கதியையும் இருப்பையும் அர்த்தமுள்ளதாகக் யேசு மீண்டும் வருவார் எனக் கிறிஸ்தவர்களும் எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

இறையரசு: கடவுளால் தரப்படுகின்ற வரவிருக்கும் பொற்காலம்

இயேசுவின் இரண்டாம் வருகையின்போது யூதர்களினதும் கிறிஸ்தவர்களினதும் ஒத்த தன்மையான இருவித எதிர்பார்ப்புக்களும் மனித பண்பாடு, நாகரீகம் என்பவற்றின் நிலையையும் உலகின் பொற்காலத்தையும் காட்டி நிற்கும். இதுதான் மனிதனின் முழுமையான ஒன்றிணைந்த விடுதலை. இன்றைய மனிதன் ஆவலோடு தேடும் விடுதலை இதுதான். தந்தையை நோக்கி நாம் செய்யும் செபத்தின் இறுதிப்பாகத்தை இது காட்டி நிற்கிறது. “உமது அரசு வருக” இங்குதான் யேசுவின், “தலைநிமிர்ந்து நில்லுங்கள்; உங்கள் மீட்பு நெருங்கிவருகின்றது” (லூக். 21:28) எனும் வார்த்தைகளும், புனித சின்னப்பரின் ‘நாம் விசுவசிக்கத் தொடங்கிய போது இருந்ததைவிட மீட்பு இப்பொழுது மிக அண்மையிலுள்ளது. இரவுமுடியப் போகிறது, பகல் அண்மையிலுள்ளது’ எனும் வார்த்தைகளும் அர்த்தம் பெறுகின்றன. பிளேற்றே குறிப்பிடுகின்ற விண்ணகத்திலோ, மறுவாழ்விலோ அல்ல, இங்கு இந்த

உலகிலேதான் “உமது திருவுளம் விண்ணுலகில் நிறைவேறுகிறது போல் மண்ணுலகிலும் நிறைவேறுக” என்னும் செபம் அதன் நிறைவைக் காணவேண்டும். இந்தப் பூமியையும் இம் மண்ணில் மனிதனின் தனிப்பட்ட வாழ்வையும் குழு வாழ்வையும் மாற்றி, “நீதி அன்பு” சமாதானத்தின் அரசை அமைப்பதில் தான் இறைவனுக்கு நிறை மகிமையும் மனிதனுக்கு மீட்டும் உண்டு. இயேசு இதனை இறையரசு என்கிறார். மகாத்மகாந்தி இராம-இராச்சியம் என்று கூறி விளக்குகின்றார், இராம-இராட்சியம் என்னும் போது நான் இந்து இராட்சியத்தைக் குறிப்பிடவில்லை. இராம-இராச்சியம் என்னும்போது தெய்வீக இராச்சியத்தை, இறையரசைத்தான் கருதுகின்றேன்..... இராம இராச்சியம் என்னும் என் கனவு இளவரசனுக்கும், பரம ஏழைக்கும் ஒரேவித சம உரிமைகளை உறுதி செய்கிறது.

(Bhavan's Journal 19. march 1972. p. 35)

“நீங்கள் குழந்தைகளாக மாறாவிடில் விண்ணரசில் நுழைய மாட்டீர்கள். எனவே, இக்குழந்தையைப்போல் தன்னைத் தாழ்த்திக் கொள்ளுகிறவன் எவனோ அவனே விண்ணரசில் பெரியவன்” (மத். 18:3, 4).

“கிறிஸ்து இறைவனைப் பற்றியோ, தன்னைப் பற்றியோ போதிக்கவில்லை; மாறாக இறையரசையே போதித்தார்”

Karl Rahner

“குழப்பமும் பாழ்நிலையும் தம் சிகரத்தை அடைந்துவிட்டன. ஓர் நிலையிலேயே, இறையரசு வந்து சேரும்”

J. Moltman

தமிழ்ப்பண்பாட்டில் கிறீஸ்து

கிறீஸ்து நம் குரு

அருட்திரு ஜே. நீக்கிலஸ்

1. பண்பாடும் நற்செய்தியும்

ஆரம்ப காலத்தில் யூதமொழியிலும் பண்பாட்டிலும் போதிக் கப்பட்ட நற்செய்தி காலப்போக்கில் பற்பல மொழிகளிலே மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. ஆனால், மொழிபெயர்க்கப்பட்ட நற்செய்தி யூதப் பின்னணியை அல்லது பண்பாட்டைக் கைவிடவில்லை. எனவே, நாம் அறிந்து விசுவசிக்கும் கிறீஸ்து யூதப்பின்னணியின் ஊடாகவும், மேல் நாட்டுப் பண்பாடுகள் ஊடாகவுமே எம்மைச் சந்திக்கிறார். யூதஞ்சுப் பிறந்த கிறீஸ்துவை யூதப்பின்னணியிலும், பண்பாட்டிலும் அறிந்து ஏற்பதில் தவறொன்றுமில்லை. மேலும் அவை அவசியமானவையாகவும் அமைகின்றன. ஆனால், கிறீஸ்து எக்காலத்திற்கும் உரியவர். எல்லா இன, மொழி, பண்பாட்டிற்கும் உரியவர். எனவே, இவற்றின் ஊடாகவும் நாம் கிறீஸ்துவை சந்தித்தது, அனுபவித்து, விசுவாசிப்பது அத்தியவசியமாய் உள்ளது. இவ் அடிப்படையில் நாம் தமிழிலே நற்செய்தியை மொழிபெயர்த்துப் போதித்தாலும் தமிழ்ப்பண்பாட்டிலே நற்செய்தி வேருன்றவில்லை. மேலும் தமிழ்ப்பண்பாட்டு அடையாளங்கள் வழியாக நற்செய்தியைப் போதிக்கவும் அல்லது புரிந்துகொள்ளவும் போதிய முயற்சிகள் எடுக்கப்படவில்லை. இவ்வாறான முயற்சிக்கு நம் தமிழ் இலக்கியங்கள் பெரிதும் துணைபுரியும் என்பது எம் உறுதியான நம்பிக்கை.

2. தமிழ் மண்ணில் கிறீஸ்து

கிறீஸ்து தமிழ் மண்ணுக்கும் உரியவர் என்றால் எம் தமிழ் மண்ணிலே, எமது கலை கலாச்சாரத்திலே அவர் அவதாரமெடுக்க வேண்டும். தமிழ் மக்கள் மத்தியிலே அவரை ஒரு தமிழறாகத் தோன்றவைப்பது நம் கடமையாகும். எடுத்துக்காட்டாக சீனர், யப்பானியர், ஆபிரிக்கர்

கிறீஸ்துவின் உருவத்தை தத்தம் கலை கலாச்சார அடிப்படையில் சிற்பங்களாக அல்லது ஓவியங்களாக வடித்துள்ளார்கள். ஆனால், தமிழர் தம் கலை கலாச்சார அடிப்படையிலே கிறீஸ்துவின் உருவத்தை சிற்ப, ஓவியங்களிலே வடிப்பதற்குப் பின்வாங்குகிறார்கள். இன்றும் மேற்கத்திய நாடுகளுடைய சிற்பங்களும், ஓவியங்களும் எமது ஆலயங்களிலும் இல்லங்களிலும் நிறைந்து காணப்படுகின்றன. இதனாலேயே இன்று பிற சமயத்தவர்கள் கிறீஸ்தவர்களை அந்நியர்களாகவும், கிறீஸ்தவ மறையை இறக்குமதி செய்யப்பட்டதாகவும் கருதுகின்றனர். கிறீஸ்து தமிழர் பண்பாட்டிலே அவதாரமெடுக்காமல் இருக்கக் காரணம் யார்? ஏன் நாம் கிறீஸ்துவை எமது தமிழ்ப் பண்பாடு மூலமாக அறிய முடியாது? கிறீஸ்துவின் போதனைகளையும், கிறீஸ்துவின் தன்மைகளையும் நாம் ஆழமாக அறிந்து, விசுவசிக்க தமிழ்ப் பண்பாட்டிலும் இலக்கியங்களிலும் கருத்துச் செல்வங்கள் எண்ணிலடங்கா வகையில் புதைந்து கிடக்கின்றன. இதற்கு ஓர் எடுத்துக் காட்டாக கிறீஸ்து நம் குரு என்னும் அம்சத்தை இக்கட்டுரையில் ஆராய்வோம்.

3. தமிழ் மரபில் குரு

ஆசான், ஆசிரியன், அடிகள், குரு என்ற பதங்கள் தமிழ் மொழியிலே பண்டைக்காலத்திலிருந்தே பயன்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளன. இறை அனுபவத்தில் ஊறிமீருப்பவரை குரு என்றழைப்பார். இறைவன் குருவின் உள்ளத்தில் உறைந்து தன்னைப் பிறகுக்கு வெளிப்படுத்துகிறார். ஆன்மீக ஆழமும், வேதங்களை நன்கு அறிந்து கற்பிக்கும் ஆற்றலுடையவரே ஓர் உண்மையான குரு. இந்து மறையிலே பலவகையான குருக்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர். ஆதிசுரு, பரம்குரு, மகாகுரு என்றும், மேலும் இந்து மார்க்கங்களுக்கேற்ப வேதிய குரு, வேதாந்தக் குரு, யோககுரு, பக்தகுரு என்றும் அழைப்பார். அடிப்படையாக இறைவனின் ஞான ஓளியைப்பெற்று இறையனுபவத்தில் நிறைந்திருப்பவர்தான் குரு. பாவ இருள் அகற்றி இறையொளியை பிரதிபலிப்பவரே குரு.

4. சைவ சித்தாந்த அடிப்படையில் குரு

சிவனே உண்மையான குரு என்று சித்தாந்த அடிகளார் கூறியுள்ளனர். தீமைகளில் இருந்து ஆன்மாக்களை விடுவிக்க கடவுள் குருவடிவமெடுக்கின்றான். ஒவ்வொருவரின் ஆன்மீக நிலைகளின் ஆற்றலுக்கேற்ப சிவனாகிய குரு பல வடிவங்களிலே தோன்றுகின்றான், பாவங்களிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்ட தூய உள்ளங்களிலே உறைந்திருந்து சிவனாகிய குரு

தன்னை வெளிப்படுத்துகின்றான். இவ்வுலக மாயைகளுக்கு உட்பட்டிருப்போருக்கு வெளித்தோற்றத்தில் மட்டும் சிவன் தோன்றுகின்றான். சிவனாகிய குரு மனுவுருவில் தோன்றியதாக மாணிக்கவாசகர் கூறுகின்றார். சிவனுடைய திருப்பாதங்கள் தன் தலைமேல் படிந்திருப்பதை உணர்ந்ததாகத் திருமூலர் கூறுகின்றார்.

சித்தாந்த அடிகளார்கள் சிவனுடைய அவதாரத்தை ஒரு வெளித்தோற்றமென்றே கூறுகின்றனர். ஏனெனில், மனித அவதாரமெடுப்பதென்பது கடவுளுடைய குறைபாடாகுமென்பது அவர்களுடைய கருத்து. சிவனே சற்குரு, அவனுக்குமேலாக வேறொரு குரு இருக்க முடியாது. சிவனின் பக்தர்கள் தம்மைக் குருக்களென்றழைக்காது சிவனின் அடியார்களென்றே தம்மை அழைத்தனர். ஆனால், இவ்வடியார்கள் சிவபக்தர்களுக்கு சிவனின் ஞானஓளியை வழங்கும் குருக்களாகத் திகழ்ந்தனர். "சிவனே குரு-குருவே சிவன்" என வேறுபாடின்றி சித்தாந்த அடிகளார் இறைவனை வழிபட்டனர்.

5. கிறிஸ்தவ கண்ணோட்டத்தில் குரு

கிறிஸ்துவைக் குரு என்றழைக்கும்போது அவரை வெளித்தோற்றத்தில் மட்டுமல்ல, மாறாக வரலாற்றுக் குருவாக, உண்மை மனிதவதாரமெடுத்த குருவாக, கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் உறுதியாக விசுவசிக்கின்றோம். வார்த்தை மனுவுருவாகி வரலாற்றுக் குருவாகத் திகழ்ந்தார் நம் கிறிஸ்து. அவர் இறைவனோடு கொண்டிருந்த ஆழ்ந்த ஒன்றிப்பும், நிறைந்த அன்புறவும் வேறெவருக்கும் இருக்க முடியாது. ஒளியாய்-அருளாய்; வாழ்வாய்-வழியாய்; உண்மையாய்- உயிராய், உலகிற்கு அனைத்துமாய் இருந்து கிறிஸ்து எமக்கு இறை உண்மைகளையும், மனித மீட்பையும் வெளிப்படுத்தினார். எனவே, கிறிஸ்து எமக்கு ஆதிகுரு, பரம்குரு, சற்குருவாக விளங்குகின்றார். அவர் உண்மையைப் போதித்தவராகையால் அவரை நற்போதகர் என்று மக்கள் தேடிச் சென்றனர் (மாற். 10:17). உண்மையைச் சுட்டிக்காட்டி உண்மைக்கு வழிகாட்டியவர் கிறிஸ்து. தன் பிதாவோடென்றும் ஒன்றித்திருந்து அவ்வொன்றிப்பில் உலகம் நிலைத்திருக்க விரும்பியவர் (அரு. 17:11).

ஆன்மீக விடுதலைக்கும், மீட்புக்கும் அனைவரையும் அழைத்துச் செல்லும் உண்மைக்குருவாகக் கிறிஸ்து திகழ்ந்தார். அவரே அந்த மீட்புமாகத் திகழுகின்றார். அந்த மீட்புக்காகவே கிறிஸ்து தம் உயிரைப் பலியாக்கினார். இவ்வாறு கிறிஸ்து ஒரு வரலாறு கண்டிராத, காணமுடியாத குருவாகத் திகழுகின்றார். பணிவிடை பெறும் குருவாகவல்ல பணிபுரியும்

குருவாக தம் சீடர்களின் பாதங்களை யே கழுவினர். மீட்டின் வழிகாட்டியாக மட்டுமல்ல தாமே அந்த மீட்டி என்பதை தம் வாழ்வாலும், போதனையாலும் எண்பித்தார்.

6. குருவும் சீடரும்

கிறீஸ்துவைப் பின்சென்ற சீடர்கள் பலர். ஆனால், அவரின் உண்மைச்சீடராக வாழக் கற்றுக்கொண்டவர்கள் ஒருசிலரே. கிறீஸ்து தன் பணியைத் தொடர்ந்தாற்ற தான் தேர்ந்து கொண்ட அப்போஸ்தலர்களுக்கு சீடத்துவப் பயிற்சியளித்தார். கிறீஸ்து அழைப்பினாலும், கனிவுள்ள பார்வையினாலும், தொட்டுக் குணமளிக்கும் ஆற்றலினாலும் பலரின் உள்ளங்களைக் கவர்ந்தார். இதனால், பலர் மனந்திரும்பிக் கிறீஸ்துவைப் பின் சென்றனர். உண்மைச் சீடர்களாக கிறீஸ்துவுக்கு சாட்சியம் அளித்தனர். கிறீஸ்துவை மறுதலித்த இராயப்பர் இயேசுவின் பார்வையினால் கண்கலங்கி, மனம்நெகிழ்ந்து, மனந்திரும்பி மீண்டும் அவரது சீடரானார். இயேசுவினால் குணமாக்கப்பட்ட நோயாளிகள் பலர் தொடர்ந்து அவரைப் பின்சென்று சீடர்களாக வாழ்ந்தனர்.

7. திருச்சபையும் சீடத்துவமும்

கிறீஸ்துவைக் குருவாக விசுவசிக்கும் திருச்சபை உண்மையான சீடத்துவத் தன்மைகளைக் கொண்டிருந்ததல் வேண்டும். குருவாகத் திகழ்ந்த கிறீஸ்து தன்னைப் பணிப்பொருளாகவும் அர்ப்பணித்தார். பதவிபுகழ் தேடாது பலருக்கும் பணியாளனாய் மாறினர். பாவினைத் தேடிச் சென்றார். ஒடுக்கப்பட்டோருக்கு உரிமை வாழ்வு வழங்கினார். அடிமைகளுக்கு விடுதலை கொடுத்தார். ஏழை எளியோருக்கு வாழ்வு வழங்கினார். அதிகாரத்தினால் அல்ல அன்பினாலே அனைவரையும் கவர்ந்தீர்த்தார். இவ்வாறே திருச்சபைத் தலைவர்களும், வழிகாட்டிகளும் பணிவிடைபெற விரும்பாது பணிபுரியும் மனப்பான்மையோடு, அதிகாரப்போக்குகளை அகற்றிவிட்டு அன்பினால் அனைவரையும் ஆட்கொள்ள வேண்டும். வறியவர்களுக்கு வாரிவழங்கும் வள்ளல்களாக இருக்காது வறுமையை தம் வாழ்வாக ஆக்கிக் கொள்ளல் அவசியம். துன்புறுவோருக்கு ஆறுதல் கூறுவதைவிட அத்துன்பங்களை துணிவோடு பகிர்ந்து கொள்ளும் ஊழியர்களாக மாறவேண்டும். மறை உண்மைகளைப் போதிப்பவர்களாக மட்டுமல்ல இறையனுபவத்தில் நிறைந்து வாழ்பவர்களாக இருக்க வேண்டும். சீடனாக இருக்கத் தெரியாதவன் குருவாக இருக்க முடியாது. எனவே, திருச்சபையானது உண்மையான சீடத்துவ அடிப்படையில் கிறீஸ்துவாகிய குருவைப் பின்சென்று அவரின் உண்மைச் சாட்சிகளாக உலகிலே திகழ ஓர் அடிப்படையான மறுமலர்ச்சியை நாம் உருவாக்க வேண்டும்.

நற்செய்தி ஏடுகளில் இயேசுவின் அவதாரம்

அருட்திரு. அ. பிலிப்

முன்னுரை

புனித வேதாகமத்தின் புதிய ஏற்பாட்டு நூற் தொகுதியிலே முதல் இடத்தையும் முக்கிய பொருளையும் கொண்டிருப்பவை நற்செய்தி ஏடுகளாகும். அவை மத்தேயு, மாற்கு, லூக்காஸ், அருளப்பர் என்ற பெயர்களுடன் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த நற்செய்தி ஏடுகள் கிறிஸ்துவைப்பற்றி நேரடியாகக் கூறுகின்றன. இந்த நூற் தொகுதி வடிவத்தில் நான்காக இருந்தாலும் பொருளடக்கத்தில் கிறிஸ்துவையே மையமாகக் கொண்டுள்ளன.

நற்செய்தி ஏடுகளில் இயேசுவின் வாழ்க்கை வரலாற்றுக் குறிப்புகள் பலவற்றை நாம் காணலாம். இயேசுவின் பிறப்பு, குழந்தைப் பருவம் போன்ற ஆரம்பவரலாற்றுக் குறிப்புகளும், திருமுழுக்கு, போதனை, புதுமைகள், பாடுகள், மரணம், உயிர்ப்பு, விண்ணேற்றம் போன்ற பின் வரலாற்றுக் குறிப்புகளும் நற்செய்தி ஏடுகளிலே எழுதப்பட்டுள்ளன. ஆனால் இயேசுவின் வாழ்க்கை வரலாற்றை எடுத்துக் கூறுவதற்காக நற்செய்தி ஏடுகள் எழுதப்படவில்லை. கிறிஸ்துவை ஒரு நல்ல செய்தியாக அறிவிக்க வேண்டும் என்பதையே அவை தமது முக்கிய குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளன. நற்செய்தி அறிவிக்கும் ஏட்டுப்பணியில் இயேசுவைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது, அவரின் வரலாற்று உண்மைகள் குறிப்பிடப்படுவது தவிர்க்க முடியாத தொன்றாக அமைந்துள்ளது.

கிறிஸ்துவின் மீட்புப்பணி ஒரு மறை உண்மை என்பதை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளுகின்றோம். கிறிஸ்துவின் மறை உண்மை, மனித அவதார மறை உண்மையாகவும், பாஸ்கா மறையுண்மையாகவும் வெளிப்பட்டுள்ளது. நற்செய்தி ஏடுகள் கிறிஸ்துவை இவ்விருமறை உண்மைகளிலும் காண்பதற்குத் தவறவில்லை. கிறிஸ்துவின் மனித

அவதாரம் பாஸ்கா மறைநிகழ்ச்சியின் அத்திவாரமாக அமைவதால், அதன் சிறப்பும் முக்கியத்துவமும் வெளிப்படையாகத் தெரிகின்றது. மட்டுப்படுத்தப்பட்ட மனிதத் தன்மையைத் தமதாக்கிக் கொள்வதற்காக இறைவன் மனிதனான நிகழ்ச்சியை மனித அவதாரம் என நாம் குறிப்பிடுகின்றோம்.

நற்செய்தியாளர்களும் - நற்செய்தி ஏடுகளும்

கிறிஸ்து மனித அவதாரம் எடுப்பதற்கு இறைவன் தெரிந்து கொண்ட பெண் புனித மரியாள், பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமையால் அவளிடம் கிறிஸ்துவின் மனித அவதாரம் இடம்பெற்றது. மரியாள், பாவச்சாயல் படியாத தன் சொந்த இரத்தத்தையும் உடலையும் இயேசுவுக்குக் கொடுத்து, மனித அவதாரம் இடம்பெற வழிசெய்தாள். இதனால் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட மனிதத் தன்மையில் கிறிஸ்துவோடு சேர்ந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு மனுக்குலம் முழுவதற்குமே கிட்டியது.

மரியாள் கிறிஸ்துவைப் பெற்றெடுத்தது போலவே, நற்செய்தியாளர்களும் நற்செய்தி ஏடுகளின் மனிதத் தன்மையில் இறைவார்த்தையைப் பெற்றெடுத்தனர். பரிசுத்த ஆவியின் வல்லமை மரியாளிடம் செயற்பட்டது போலவே நற்செய்தியாளர்களிடமும் செயற்பட்டது. இதனால் இறைவார்த்தையானவர் மனித வார்த்தைகளில் எழுதப்படலானார். பாவம் தவிர மற்றனைத்திலும் இயேசு மரியாளின் மகனானது போன்று மீட்பு என்ற மறை உண்மையைப் பொறுத்தவரையில் தவறுகள் அற்ற நிலையில் மனித எழுத்துக்களால் இறைவாக்கு எழுதப்பட்டது. மரியாளிடம் இயேசு மனித அவதாரம் எடுத்தது போலவே, அவர் நற்செய்தியாளர்களிடமும் மனித அவதாரம் எடுத்துள்ளார். இதனால் இயேசுவுக்கு இரண்டு மனித அவதாரங்கள் என்று கணக்கிடுவதற்கில்லை. இயேசுவின் மனித அவதாரம் ஒன்றுதான். ஆனால் அதனைப் புரிந்து கொள்ளும் நிலைகள் தான் இரண்டு எனக் கொள்ள வேண்டும்.

நற்செய்தி ஏடுகள், மத்தேயு, மாற்கு, லூக்காஸ், அருளப்பர் என்ற நால்வரின் தனிப்பட்ட ஆக்கங்கள் என்று கூறுவதற்கில்லை. அவை நற்செய்தியாளர்கள் வாழ்ந்த கிறிஸ்தவ சமூகங்களின் பொதுச் சொத்துக்கள். தாம் வாழ்ந்த காலச் சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப, அரசியல், சமூக, சமயப்பின்னணியில், அவதாரம் எடுத்த இயேசுவை அவர்கள் அனுபவித்த விதங்களே இந்த நற்செய்தி ஏடுகளாக வெளியிடப்பட்டன.

இயேசு போதித்த விண்ணரசின் நற்செய்தியை அவரது விண்ணோற்பின் பின் அப்போஸ்தலர்கள் போதித்தார்கள். வாய்மொழியாக இருந்த நற்செய்தி அப்போஸ்தலர்களின் காலத்தின் பின் எழுத்து வடிவம் பெறலாயிற்று. இவ்வாறு இயேசுவின் நற்செய்திப் போதனை எழுத்து வடிவம் பெறுவதற்கு ஆகக் குறைந்தது 35 ஆண்டுகள் எடுத்துள்ளதாக விவிலிய வல்லுனர்கள் கூறுகின்றார்கள்.

மாற்கு நற்செய்தியில் இயேசுவின் அவதாரம்

மாற்கு எழுதிய நற்செய்தி ஏடு பதினாறு அத்தியாயங்களைக் கொண்டுள்ளது. இந்த நற்செய்தி ஏட்டிலே இயேசுவின் குழந்தைப் பருவம் குறிப்பிடப்படவில்லை. ஆனால் நற்செய்தியின் ஆரம்பம் இயேசு யார் என்பதைத் தெளிவாகக் குறிப்பிடுகின்றது. “கடவுளின் மகனாகிய இயேசுக் கிறிஸ்துவைப் பற்றிய நற்செய்தியின் தொடக்கம்” (மாற். 1:1) என்று நற்செய்தி ஏடு ஆரம்பமாகின்றது இயேசு இறைவனின் மகன் என்ற நிலைப்பாட்டை இந்த நற்செய்தி ஏடு தன் மையப் பொருளாகக் கொண்டுள்ளது. “உண்மையில் இம் மனிதன் கடவுளின் மகனாய் இருந்தார்” (மாற். 15:39), என்ற நூற்றுவர் தலைவனின் வார்த்தை இந்த நற்செய்தியின் நோக்கத்தை நிறைவு செய்வதாக அமைகின்றது. மக்கள் தம்மைப்பற்றி என்ன சொல்லுகின்றார்கள் என்ற வினாவை எழுப்பிப் பலருடைய அபிப்பிராயங்களைத் தெரிந்து கொண்ட இயேசு, சீடருடைய நிலைப்பாட்டை வினவினார். “நீர் மெசியா” (மாற். 8:29) என்று இராயப்பர் பதிலளித்தார். இயேசு மெசியா—இறைவனின் மகன் என்ற விசுவாச வெளிப்பாடு இயேசுவின் ஆள்தன்மைக்கு உயிர்நாடியாக அமைகின்றது.

இயேசுவினால் குணம் பெற்றவர்களும், ஏன் சீடர்களும் பசாசுகளும் கூட இயேசுவை இறைமகன் என்று கூற, அவர்களை அதட்டித் தம்மை வெளிப்படுத்த வேண்டாம் என்று தடுத்து, மறைத்து வைக்கின்ற முரண்பாட்டை இந்த நற்செய்தி ஏடு குறிப்பிடுகின்றது. “போற்றுதற்குரிய இறைவனின் மகனான மெசியா நீதானா?” (மாற். 14:61) என்ற தலைமைக் குருவின் வினாவுக்கு விடையளித்த இயேசு, “நான்தான். மனுமகன் வல்லமையுள்ள இறைவனின் வலப்பக்கத்திலமர்ந்து வானமேகங்களின் மேல்வருவதைக் காண்பீர்கள்” (மாற். 14:62) என்று பதிலளித்தார். தாமே கடவுளின் மகன் என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளும் இயேசு, அதன் மறை உண்மை மனுமகன் என்ற மறையுண்மையில் தங்கியுள்ளது எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மனுமகன் என்ற மறையுண்மை, இயேசுவின் மனித அவதாரத் தோடு பின்னிப் பிணைந்து கிடக்கும் ஒரு செயற்பாடாகும். மனுமகன் என்ற வார்த்தை மாற்கு நற்செய்தியிலே துன்புறும் மெசியாவையே குறிக்கின்றது. இயேசுவின் மனித அவதாரத்தினால் இயேசு மனித இயல்பின் இயலாத தன்மையையும், மனித இயல்பின் மட்டுப்படுத்தப்பட்டதன்மையையும், பெற்றுள்ளார். துன்புறும் மெசியா (மனுமகன்) தமது பாடுகள், வேதனைகள், மரணம் என்பவற்றால் அவற்றை வெளிப்படுத்தியுள்ளார். மனித அவதாரம் எடுத்ததன் விளைவாக அவர் பாவத்தின் பாரத்தைத் தாங்கும் சுமைதாங்கியாகக் காட்சியளிக்கின்றார். மனித அவதாரத்தின் மனிதத்தன்மை மரணத்தோடு முடிவடையும் வாழ்வு அல்ல, உயிர்ப்பிலும் அந்த மனிதத் தன்மை தொடர்கின்றது என்பதை இயேசு நிலைநிறுத்தியுள்ளார். அவதாரத்தினால் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட மனிதத் தன்மையைப் பெற்றுக் கொண்ட இயேசு தமது உயிர்ப்பினால் அதே மனிதத் தன்மையில் மகிமையும் பெற்றுள்ளார். இதனால் இறைமகன் என்ற மறையுண்மை மனுமகன் என்ற மறையுண்மையிலும், மனுமகன் என்ற மறையுண்மை இறைமகன் என்ற மறையுண்மையிலும் பெதிந்துள்ளன, ஒன்றில்லாமல் மற்றது பொருளற்றது என்பதை நற்செய்தி ஏடு தெளிவுபடுத்துகின்றது.

மத்தேயு நற்செய்தியில் இயேசுவின் அவதாரம்

மத்தேயு எழுதிய நற்செய்தியில் இருபத்தி எட்டு அத்தியாயங்கள் உண்டு. அவற்றுள் முதல் இரு அத்தியாயங்களும் இயேசுவின் குழந்தைப்பருவ நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்துத் தருகின்றன. பழைய ஏற்பாட்டின் நிகழ்ச்சிகளை மனதில் கொண்டு மீட்டரின் அவதாரத்தை இப்பகுதி தெளிவாக எடுத்துக் காட்டுகின்றது. அவதாரமெடுத்த இயேசுக்கிறிஸ்து பழைய ஏற்பாட்டின் முக்கிய பாத்திரங்கள் சிலரைக் குறித்து நிற்பதை இங்கு நாம் காணலாம்.

இயேசு பிறந்தபோது 'விண்மீன்' ஒன்று ஞானிகளை வழிநடத்திச் சென்றதை இயேசுவின் குழந்தைப்பருவ நிகழ்ச்சித் தொகுப்பு எடுத்துக் கூறுகின்றது. இந்த விண்மீன் ஏற்கனவே எண்ணகமத்தில் தோன்றியுள்ளதை நாம் அறிவோம். "யாக்கோப்பிலிருந்து ஒரு விண்மீன் உதிக்கும். இஸ்ராயேலரிடமிருந்து ஒரு செங்கோல் எழும்பும்" (எண். 24:17) என்ற முன்னறிவிப்பு இஸ்ராயேலரின் செங்கோல் தாங்கிய விண்மீன் தாவீது அரசன் என்பதை நினைவுபடுத்துகின்றது. பிறந்திருக்கும் குழந்தை இயேசு ஒரு புதிய தாவீது என்பதை இந்த விண்மீன் உருவப்படுத்துகின்றது. மேலும் விலையுயர்ந்த பொருட்களையும்,

வெகுமதிகளையும் கொண்டு வந்த ஞானிகள், சலமோன் மன்னனின் ஞானத்தைக் காணவந்த சாபா நாட்டு அரசியை உருவகப்படுத்துகின்றார்கள். நாளாகமத்தில் குறிப்பிடப்பட்டது போல “நறுமணப் பொருட்கள், பொன், விலையேறப் பெற்ற இரத்தினங்கள் முதலிய திரளான செல்வங்களைச் சமந்து வந்த ஒட்டகங்களோடு சாபாவின் அரசி சலமோனிடம் வந்தாள்” (2நாள். 9:1). ஞானத்தை தேடிய அரசி அதனைச் சலமோனிடம் கண்டாள். ஞானிகளின் இந்த வருகையால் பிறந்திருக்கும் குழந்தை இயேசு ஒரு புதிய சலமோன் என்பதை இந்த நிகழ்ச்சி உருவகப்படுத்துகின்றது. கொல்லப்பட்ட குழந்தைகளின் மத்தியில் இருந்து குழந்தை இயேசு எகிப்துக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டதால் தப்பித்துக் கொண்டார். இஸ்ராயேலின் குழந்தைகள் கொல்லப்பட்டு நைல் நதியில் எறியப்பட்ட போது மோயீசன் என்ற குழந்தை காப்பாற்றப்பட்ட நிகழ்ச்சி இதனால் உருவகப்படுத்தப்படுகின்றது. “எபிரேயரின் ஆண் குழந்தைகளையெல்லாம் ஆற்றில் எறிந்து விடுங்கள்” (யாத். 1.22) “பார்வோனின் புதல்வி நீராட ஆற்றில் இறகினான். கோரைக்குள் கூடையைக் கண்டு அதைத் திறந்த போது, அதனுள் அழுது கொண்டிருந்த குழந்தை ஒன்றைக் கண்டான்” (யாத். 2:5-6). குழந்தைகளின் இரத்த வெள்ளத்தின் நடுவிலிருந்து காப்பாற்றப்பட்ட இயேசு ஒருபுதிய மோயீசன் என்ற உண்மையை இந்நிகழ்ச்சி எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

மனித அவதாரத்தின் மகத்தான பண்பு மனித நிலையில் இயேசு மக்களோடு ஒன்றிப்பதாகும். இயேசுவின் பிறப்பை முன்னறிவித்த வானதூதர் இயேசுவை “இம்மானுவேல்” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். “கடவுள் நம்மோடு” (மத். 1:23) என்பது அப்பெயரின் பொருளாக இருக்கின்றது. இந்த நற்செய்தி ஏட்டின் ஆரம்பத்திலே இயேசுவின் மனித அவதாரத்தை இவ்வாறு குறிப்பிடும் இந்த நூல் அதன் முடிவிலும் இந்த உண்மையை உறுதிப்படுத்துகின்றது. இயேசு விண்ணகம் செல்லுமுன் சீடருக்கு, “இதோ உலகம் முடியும்வரை எந்நாளும் உங்களோடு இருக்கின்றேன்” (மத். 28:20) என்று மனித அவதாரத்தின் மறையுண்மையை உறுதிப்படுத்தியுள்ளார்,

மத்தேயு நற்செய்தியில் இயேசு விண்ணரசின் போதகராகக் காட்டப்பட்டுள்ளார் இயேசுவின் போதனைகளைத் தொகுத்து மலைப் பிரசங்கம் என்ற தலைப்பில் 5, 6, 7, என்ற மூன்று அத்தியாயங்களிலும், விண்ணரசின் உவமைத் தொகுப்பை 13-ம் அத்தியாயங்களிலேயும் ஆசிரியர் தந்துள்ளார். உலக அறவாழ்வை உறுதிப்படுத்தும் போதனைத் தொகுப்பாக இப்பகுதிகள் அமைந்துள்ளன. புரிந்து

கொள்ள முடியாத விண்ணரசின் மறை பொருளை, புரிந்து கொள்ளக் கூடிய விதத்தில் உவமைகள், உருவகங்கள், மனித அனுபவங்களைக் கொண்டு மனிதத் தன்மையில் மறை உண்மைகள் வெளிப்படுத்தப்படுவதால் இயேசுவின் மனித அவதாரத்தின் சிறப்பான தன்மைகள் மேலும் இந்த நற்செய்தி ஏட்டில் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

லூக்காஸ் நற்செய்தியில் இயேசுவின் அவதாரம்

லூக்காஸ் எழுதிய நற்செய்தி ஏடு இருபத்து நான்கு அத்தியாயங்களைக் கொண்டுள்ளது மத்தேயு நற்செய்தியைப் போன்று இந்த ஏட்டிலும் முதலிரண்டு அத்தியாயங்கள் இயேசுவின் குழந்தைப் பருவ நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்துத் தருகின்றன. உலக மக்கள் அனைவருக்கும் மீட்பு பொதுவானது என்ற உண்மையை வெளிக் கொணரும் விதத்தில், இயேசுவை மனுக்குலம் முழுவதற்கும் உரியவராகவும், உலக வரலாற்றில் உதித்த இரக்கமுள்ள மீட்பராகவும் இந்த ஏடு எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

இயேசு பிறந்த பொது உலக மக்களின் குடிக்கணக்கு இரண்டாம் தடவையாக எடுக்கப்பட்டது என்பதை நற்செய்தி ஏடு குறிப்பிடுகின்றது. “உலகம் முழுமையும் மக்கள் தொகையைக் கணக்கிடும் படி செசார் அகஸ்துவிடமிருந்து கட்டளை பிறந்தது” (லூக், 2:1-2). சிரியாவைக் கிரேனிய ஆண்ட காலத்தில் முதலாம் கணக்கெடுப்பு இடம் பெற்றது எனக்குறிப்பிடும் லூக்காஸ், இந்த வரலாற்று நிகழ்வோடு இயேசுவின் பிறப்பைத் தொடர்புபடுத்துகிறார். இவ்வாறு வரலாற்றில் வந்த இயேசு ‘மனிதன்’ என்ற உண்மையை அழுத்தமாகக் கூறுகின்றார். மேலும் அவர் மனுக்குலம் முழுவதற்குமே அவர் பொதுவானவர் என்பதைக் காட்ட இயேசுவின் தலைமுறையை ஆபிரகாமுக்கு உரியதொன்றாகக் கணக்கிடாமல், ஆதாம் என்ற முதல் மனிதனுக்குரிய தொன்றாகக் கணக்கிட்டுள்ளார். மனுக்குலத்துக்கு ஆதாமே முதல் தந்தையாக இருக்கிறார் (லூக் 3/38).

இயேசு பிறந்த நற்செய்தியை அறிவித்த வானதூதர் “உன்னதங்களிலே கடவுளுக்கு மகிமையும் உலகிலே அவர் தயவு பெற்றோருக்கு (மனிதருக்கு) அமைதியும் ஆகுக” (லூக் 2:14) என்று மக்கள் அனைவருக்குமே வாழ்த்துக் கூறியுள்ளார். ஆலயத்தில் இயேசுவைக் காணிக்கையாகக் கொடுத்தபோது சிமீயோன் அவரை ‘புறவினத்தாருக்கு இருளாகற்றும் ஒளி: இஸ்ராயேலரை ஒளிர்விக்கும் மாட்சிமை’ (லூக் 2.28) என்று கூறியுள்ளார். இவ்வார்த்தைகளினால் இயேசு, புறவினத்தார் இஸ்ராயேலர் ஆகிய மனுக்குலம் முழுவதற்குமே பொதுவானவர் என்ற உண்மையை ஆசிரியர் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

லூக்காஸ் நற்செய்தியில் இரக்கத்தின் ஓவியமாக வரையப்பட்டுள்ள இயேசு, மன்னிக்கும் பண்புள்ளவராகவும், செபத்தின் மனிதனாகவும், பரிசுத்த ஆவியால் வழிநடந்தப்படுபவராகவும், பெண்களைப் பெரிதும் மதித்து மதிப்பளிப்பவராகவும் காட்டப்பட்டுள்ளார். இவ் வழிகளில் இந்த நற்செய்தி ஏடு இயேசுவின் மனித அவதாரத்தின் சிறப்பை மேலும் எடுத்துக் கூறுகின்றது.

அருளப்பர் நற்செய்தியில் இயேசுவின் அவதாரம்

அருளப்பர் எழுதிய நற்செய்தி ஏடு இருபத்தொரு அத்தியாயங்களாகக் கொண்டுள்ளது. இந்த நற்செய்தி ஏட்டில் இயேசுவின் குழந்தைப் பருப நிகழ்ச்சிகள் குறிப்படவில்லை. ஆனால், இந்த ஏட்டின் முன்னுரையில் இயேசுவின் ஆள்தன்மையைக் குறிப்பிடும் பலசான்றுகள் காணக்கிடக்கின்றன. இயேசு அடையாளங்கள் வழியாக அருள்வாழ்வின் வள்ளல் என்பதை இந்த நற்செய்தி ஏடு எடுத்துக்காட்டுகின்றது. இயேசுவைக் குறிப்பிடும் முதல்வார்த்தை, 'வார்த்தை' என்பதை நாம் அறிந்துள்ளோம்: 'ஆதியிலே வார்த்தை இருந்தார்' (அரு. 1:1). தந்தையோடு எக்காலத்துக்கும் இருந்தவர் மனிதர்கள் மத்தியில், 'மனுஷருவானார்' என்பதை அருளப்பர் குறிப்பிட்டு 'நம்மிடையே குடிகொண்டார்' என வலியுறுத்திக் கூறுகின்றார். பழைய ஏற்பாட்டிலே இஸ்ராயேல் மக்களின் நாற்பது ஆண்டு வனந்தர வாழ்க்கையின்போது இறைவன் அவர்களுடன் கூடாரத்தில் தங்கி வாழ்ந்ததை இந்தவார்த்தைகள் பின்னணியாகக் கொண்டுள்ளன. இஸ்ராயேல் மக்களோடு இறைவன் ஆள்தன்மையில் தங்கியிருந்தது போலவே 'வார்த்தை' வடிவிலும் இயேசு மக்களோடு ஆள்தன்மையில் தங்கியிருக்கின்றார் என்பது அவரது மனித அவதாரத்தின் வெளிப்பாடாக இருக்கின்றது.

அருளப்பர் நற்செய்தி ஏடு 'வாழ்வு' என்ற மையப்பொருளைக் கொண்டுள்ளது. வாழ்வு கொடுக்க வந்தவர் மனிதரை மனித்தன்மையில் சந்தித்தே வாழ்வு கொடுக்கின்றார். நிக்கோதேமுவுடன் நடத்திய உரையாடலில் 'நீரினும் ஆவியாலும்' பிறப்பது பற்றிக் குறிப்பிட்டு மறுபிறப்பு (மீண்டும் பிறப்பது) என்ன என்பதைத் தெளிவாக்கியுள்ளார். சமாரியப் பெண்ணோடு பேசும்போது, 'நான் தரும் தண்ணீரைக் குடிப்பவன் என்றுமே சாகான்' (அரு. 4:14) என்று நீரின் உருவகத்தில் வாழ்வு கொடுப்பவராகத் திகழ்கின்றார். "யாரேனும் தாகமாயிருந்தால் என்னிடம் வரட்டும்... குடிக்கட்டும்" (அரு. 7:37-39) என்ற வாக்கியங்களால் பரிசுத்த ஆவியால் வாழ்வு பிறக்கும் எனக் கூறியுள்ளார்.

அப்பத்தை உருவகமாகக் கொண்டு 'நானே உயிர்தரும் உணவு' (அரு. 6:35) என்று வாழ்வுக்கு உணவும் "என் தசையைத்தின்று, என் இரத்தைக் குடிப்பவன் முடிவில்லா வாழ்வைக் கொண்டுள்ளான்" (அரு. 6:54) என்று வாழ்வுக்கு உயிரும் கொடுத்துள்ளார். "நானே நல்ல ஆயன்" (அரு. 10:11) என்று தம்மை உருவகப்படுத்தும் அவர் ஆடுகள் வாழ்வதற்காகவே தன் உயிரைப் பணயம் வைத்துள்ளார். இவை போன்று ஒளி, உயிர், மீன், எண்ணெய், வழி, உண்மை, திராட்சை போன்ற பல உருவங்களைக் கொண்டு வாழ்வு தருபவராக இயேசு திகழ்வதை இந்தநூல் தெளிவுபடுத்துகின்றது.

முடிவுரை

எல்லா நற்செய்தி ஏடுகளும் இயேசுவைத் தமக்கே உரித்தான சிறப்புத் தன்மையுடன் வெளிப்படுத்துகின்றன. இயேசுக்கிறிஸ்துவே நற்செய்தியாக அவதாரமெடுத்து, இறை-மனித மகனாகவும், விண்ணரசின் போதகராகவும், இரக்கம் நிறைந்த மீட்பராகவும், அடையாளங்கள் வழி வாழ்வராகவும் திகழ்கின்றார். தமது மனித அவதாரத்தினால் எக்காலத்துக்கும் மனுக்குலத்தோடு ஒரே முறையில் அவர் இணைந்து விட்டார். மனிதத்தன்மை அவரிடம் இருந்து எடுக்கப்பட மாட்டாது. அவர் அவதார நிலையில் மனிமைப்படுத்தப்பட்ட உடலோடு என்றும் வாழ்த்து கொண்டேயிருக்கின்றார். நாமும் அவரோடே வாழ்வோம்.

“பாவம் என்பது இறையரசைப் புறக்கணிப்பதேயாம்”

Jon Sobriao

“இறையன்பு பிறரன்பு என்கின்ற இருபடைக்கட்டளை, இறையரசின் சட்டத்திலே உறுதியாக வேரூன்றியுள்ளது”

Jon Sobriao

இயேசுக்கிறிஸ்துவும் விடுதலையும்

சகோ. யுடொக்கி தி. கு.

இன்று பலகோடி மக்கள் யேசுவின் பக்தர்களாய் உள்ளனர். சிலர் அவரைக் குருவு வழிகாட்டியுமாக ஏற்றுக்கொள்ளுகின்றனர். வேறு சிலர் அவரைத் தெய்வமாக ஏற்று வழிபடுகின்றனர்; இன்னும் சிலர் தெய்வமாக மட்டுமன்றி, மனிதனாக அவர் கடைப்பிடித்த வாழ்க்கை முறையையும் விழுமியங்களையும் தம்முடையதாக்கி வாழ முற்படுகின்றனர். இயேசு பாவிசனாக்கும், குழந்தைகளும் அன்பர். "வருந்திச் சமைசுமக்கிறவர்களே! வாருங்கள், ஆறுதல் தருவேன்" என்று இயேசு அழைக்கின்றார். இயேசு இன்றும் நம் மத்தியில் உயிரோடு வாழ்கிறார் என்ற விசுவாசத்தில் நிறைவும் நிம்மதியும் காண்பவர்களும் உள்ளனர். காரிய சித்திக்காக மட்டும் அவரை நாடி, அனுகூலம் பெற்றபோது காணிக்கைகளும் ஆராதனையும் செலுத்துவோரும் உளர். இங்ஙனம் பல தரப்பட்ட பக்தர்களால் பலவிதமாகப் போற்றப்படும் இந்த இயேசு யார்? என்பதைத்தான் இக்கட்டுரை ஆராய முற்படுகிறது.

பாவப் பிடிக்குள் அகப்பட்டு, மீள வழியின்றி அவதியுற்ற மனுக் குலத்தை விடுவிக்க, இரக்கமே உருவான கடவுள் மனிதக் குழந்தையாக அவதாரம் எடுத்தார். இக்குழந்தையின் பெயரே இயேசு, பெத்தலேகேம் (பெத் = வீடு, எலேகெம் = கனனைய போர்க்கடவுள்) ஊரில், கன்னி மரியிடம் இவர் குழந்தை ஆனார். 'பலருக்கு எழுச்சியாகவோ, வீழ்ச்சியாகவோ, ...எதிர்க்கப்படும் அறிகுறி' யான இக்குழந்தை (லூக். 2:34) வளர்ந்து பெரியவனானான். தான் வளர்ந்த ஊராகிய நசரேத் செபக் கூட்டத்திற்கு வந்து வாசிக்க எழுந்தார்.

“ ஆண்டவரின் ஆவி என்மேலே
ஏனெனில், என்னை அபிஷேகம் செய்துள்ளார்.
எளியோர்க்கு நற்செய்தி சொல்லவும்
சிறைப்பட்டோர் விடுதலை அடைவர்,
குருடர் பார்வை பெறுவர் என அறிவிக்கவும்,
ஒடுக்கப்பட்டோருக்கு உரிமை வாழ்வு வழங்கவும்,
ஆண்டவர் அருள்தரும் ஆண்டுகளை அறிவிக்கவும்
அவர் என்னை அனுப்பினார்” (இசை. 61:2).

‘... இந்த மறைநூல் வாக்கு இன்று நிறைவேற்றிற்று’ என்றார். அவரது விடுதலைப்பயணமும் பணியும் ஆரம்பமாயிற்று. ஏழைகள், ஒடுக்கப்பட்டோர், சிறைப்பட்டோரைத் தேடிச்செல்கிறார்.

யார் இந்த ஏழைகள் ?

இயேசுவின் காலத்திலே, பாலஸ்தீனத்தின் சமுதாய ஏனியை நிர்ணயித்த காரணிகள் மூன்று. அவை (அ) பணம் (ஆ) புகழ் (இ) வாழ்க்கைத்தரம் — செல்வாக்கு. இம்மூன்றிலும் தள்ளப்பட்டவர்களே இந்த ஏழைகள். இவர்கள் சமுதாய ஏனியின் அடித்தளத்தில் நிற்கும் பட்டினிக்கும்பல். ஏனியின் உச்சப்படியில் அரசர்களும், ஆளுநர்களும் அவர்களது சுற்றமும், தலைமைக் குழுக்களும் அவர்களது சகாக்களும் அமர்ந்திருப்பர். இவர்களுக்கு வரிப்பணமாகவும், 1/10 காணிக்கையாகவும் செல்வம் வந்து நிரப்பும். அடுத்தபடியில் மத்திய வகுப்பினரான பரிசேயர், சதுசேயர், எசீனியர், தீவிரவாதிகளுடன், நிரந்தர தொழில்புரியும் பண்ணையாளர், தச்சத்தொழிலாளர், கடை வைத்திருப்போர் போன்றவர்கள் அடங்குவர். இவர்கள் பெரும்பாலும் படித்தவர்கள். படித்ததென்றால், சட்டங்களையும் இறைவாக்குகளையும் சுற்றுத் தேர்ந்தவர்கள். உயர்வகுப்பினருக்கும் இவர்களுக்கும் எட்டாத தூரமிருந்தது. அவ்விதமே ஏழைகள் வகுப்பிலிருந்தும் வெகு தொலை விலிருந்தனர். மூன்றும் வகுப்பினராகிய ஏழைகள் மீது மட்டுமீறிய அதிகாரம் செலுத்தியவர்களும் இவர்களே. ஏழ்மையும் வறுமையும் பாவத்தின் தண்டனை என்று கூறுவதுடன் ஏழைகளைப் ‘பாவிசன்’ ‘கடவுளின் சாபத்தைப் பெற்றவர்கள்’ என்று வாய்க்கூசாது இம்சைப் படுத்தியவர்களும் இவர்களே.

(அ) பிச்சைக்காரரும் விதவைகளும்

ஏழைகள் வகுப்பின் விளிம்புவரை தள்ளப்பட்டிருந்தவர்கள் பிச்சை எடுப்போர், பராமரிக்கவோ அக்கறையெடுக்கவோ யாருமின்றி, அன்றாட உணவுக்காகக் கைநீட்டி இரப்பவர்கள். குருடர், செவிடர், ஊமையர், நொண்டிகள், சப்பாணிகள், குஷ்டரோகிகள் போன்றோர் இவ்வகுப்பில் அடங்குவர். வயிற்றுப்பசியல்ல இவர்களது வேதனை. மாறாக வெட்கமும் அவதானமும் தான். ‘பிச்சையெடுக்க வெட்கமாயிருக்கிறது. (லூக். 13:6). விதவைகளும், அனாதைகளும், இப்பிச்சையெடுப்போருக்கு அடுத்தபடியில் நின்று மனம்புழுங்கியவர்கள். இவர்களுக்கெனச் சுற்றமோ, குழுவோ இல்லை. கோவில் தர்மத்தில் பசியாறினர். தொழிலின்மையால், ‘பாவிசன்’ என்ற வடுவைத் தாங்கினர்.

வெட்கத்திலும் அவமானத்திலும் தலைமூழ்கியவர்களாய், விடுபடத் தொழிலோ, பணமோ, படிப்போ, எட்டாது என்ற முடிவில் "நிரந்தர ஏழைகளாய்", மனித மாண்பிற்காக ஏங்கி, ஏங்கி உடல், உளச்சிக்கல்களால் புண்பட்டனர்.

(ஆ) தொழில் ரீதியான பாவிகள்

ஆயக்காரரும், வரிவசூலிப்போரும் அசுத்த தொழிலைப் புரிவதாகக் கருதப்பட்டனர். இவர்கள் தம் வசதிப்படி மேலதிக பணம் அறவிட்டதால் கள்ளர், ஏமாற்றுக்காரர், பாவிகள் எனத் தள்ளப்பட்டனர். இவர்கள் இந்த வடுவைக் களைந்துவிட வேண்டுமாயின், முதலில் தொழிலை விடவேண்டும். அடுத்து வருமானத்தில் 1/2 பங்கை ஏழைகளுக்கும் ஏமாற்றியவர்களுக்கும் பிரித்துக் கொடுக்கவேண்டும். நான்கு மடங்கு உத்தரிக்கவேண்டும் (லூக். 19:8). இதற்குப்பின் வேறு தொழில் கிடைக்குமா? புகழையும் மாண்பையும் உயிரினும் மேலாக மதித்திருந்ததால், பிச்சையெடுப்பதைவிட 'பாவிகளாய்' இவ்விதம் எண்ணப்படுவது 'தலைவிதி' என்று இவர்கள் கருதினர். அடுத்து விபச்சாரிகள். இவர்கள் பத்துத் தலைமுறைவரை அவமானப்பட்டனர். இவர்கள் ஈடேறுவதற்குச் சுத்திகர முறைகளுண்டு. ஆனால், அதை நிறைவேற்றப் பணம் இல்லை. அவளது பணம் பாவத்தின் பணமாகக் கருதப்பட்டதால் இவர்களும் நிரந்தரப் பாவிகளாய் இருப்பது 'விதி' எனக் கொண்டனர். மந்தைமேய்ப்போர் பெரும்பாலும் அயலவரின் காணிகளில் மேய்த்ததாலும், தானியங்களை உணவுக்காக எடுத்துச்செல்வதாலும், தொழிலினிமித்தம் தீண்டாச் சாதிகளின் வரிசைக்குள் உட்பட்டனர். இவர்களும் 'மனித மதிப்பு'க்காக, ஏங்கி, ஏங்கி, ஏமாந்தவர்களாயினர்.

(இ) 'அறியாமை'யால் பாவிகளானோர்

அன்றாடம் கூலிப் பிழைப்புக்குச் செல்லும் ஏழைகளுக்கு எப்போதும் வேலை கிடைப்பதில்லை. அதனால் வறுமை. வறுமை பாவத்தின் தண்டனையாகக் கருதப்பட்டதால் இவர்களுக்குப் படிக்கும் தகுதியும் கிடையாது. சட்டந்தெரியாத பாமரராய் கால்போன போக்கில் நடப்பர். சுத்திகர முறைமைகள் பற்றியோ, ஓய்வுநாள் பற்றியோ, 1/10 காணிக்கை பற்றியோ இவர்கள் அலட்சியமாயிருப்பர். இவர்கள் "சாபத்துக்குள்ளான பாவிகளாய்" (அரு. 7:49) எண்ணப்பட்டனர். வட்டிக்குப் பணம் கொடுப்போர், சூதாடுவோர், பேயோட்டுவோரும், பேய்பிடித்தோரும்

ஆகிய இவர்கள் எல்லோருமே மீள வழியற்ற 'நிரந்தர பாவிகள்' என எண்ணப்பட்டனர். குறி சொல்வோரும், உரு ஏறிச் சகுனம் கூறுவோரும், சாந்தி செய்வோரும் ஏழைகளை மேலும் ஏழைகளாயும் நோயாளராயும் ஆக்கினர். இவர்களே ஏழைகளும் ஒடுக்கப்பட்டோரும் ஆவர் (லூக். 4:18, மத். 5:10).

இயேசு கொடுத்த விடுதலை

இயேசுவின் குடும்பத்தார் தச்சுத் தொழிலைப் புரிந்த மத்திய வகுப்பைச் சார்ந்தவர்கள். இயேசுவும் ஒரு குருவாகவும் போதகராகவும் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தார். மனித மதிப்புக்காக, சமூகத்தில் ஏற்கப்பட்டவர்களாவதற்கு சதா ஏங்கிக்கொண்டிருந்த, ஏழைகள், பாவிகளை இயேசு நண்பராக்கினார். மத்திய வகுப்பைச் சார்ந்த போதகர் ஒருவர் தம்மைத்தேடி வருவதைக் கண்டபோது, ஏழைகள் மனம் மகிழ்ச்சியால் பொங்கிற்று, அவர் ஆயக்காரரோடும் பாவிகளோடும் உறவாடியதைக் கண்ட (மத்திய வகுப்பினரான) பரிசேயர் அவரைப்பற்றி இடறப்பட்டார்கள் (லூக். 15:1). ஏனெனில், தங்கள் வகுப்பினின்று கீழிறங்கி, பாவிகளோடு பழகுவோர் பாவிகளாகவே கருதப்பட்டனர். மத்திய கிழக்கில் விருந்துக்கு அழைப்பதென்றால் செல்வமும், செல்வாக்கும், பணமும், படிப்பும் வாய்க்கப்பெற்ற உற்ற நண்பரான பண்பாளரையே அழைப்பர். இவ்வகையில்தான் இயேசுவையும் அழைத்தனர். அதேயேசு ஏழைகளோடும் விருந்துண்டார் (மத். 11:19). அவ்விதம் செய்வோர் பேருண்டியும், மதுபானப்பிரியரும் என அழைக்கப்பட்டனர். விருந்தில் உணவு பிரதானமல்ல, மாறாக ஒன்றுகூடலும் உரையாடலும் தான் முக்கியம். அழைக்கப்பட்டவரின் தகுதி தராதரத்திற்கேற்பத் தான் விருந்தின் மகிழ்ச்சி தங்கியிருந்தது. ஏழைகள் இயேசுவைத் தம் வீட்டுக்கு அழைப்பதில்லை. அதனால்தான் சக்கேய வீட்டில் விருந்துண்ணத் தானே விரும்பிக் கேட்டார். தாம் ஒரு விருந்து நடத்தும் வகையில், ஒரேநேரத்தில் பரிசேயர் வட்டத்திற்கும், ஏழைகள் மட்டத்திற்கும் அழைப்பு விடுப்பதாக, 'திருமண விருந்துக்கு அழைக்கப்பட்டோரின், உவமையைக் கூறினார் (லூக். 14:15-24). ஏழைகள் வந்துபந்தியை நிரப்பினர். மதிப்புக்குரியோர் மறுத்திருக்கலாம். காணாமல்போன ஆடு, காணாமல்போன பணம் போன்றவற்றில் சமூக ஏணியிலிருந்து 'காணாமல்போன' பாவிகளைப் பற்றியும் தமது சந்திப்பின் மகிழ்ச்சியைப் பற்றியுமே கூறுகிறார். இயேசு "மனிதராக, நண்பராக" அவர்களை மதித்தது விருந்துக்கு ஒன்றுகூட்டியது மட்டுமல்ல, அவர்கள் 'பேறுபெற்றவர்கள்' என்றும் வாழ்த்தினார் (லூக். 6:20ff). அவர்களது எதிர்காலம் மகிழ்ச்சிக்குரியது (லூக். 6:22, 23).

நோயினின்று விடுதலை

நிரந்தர “ஏழைகள், பாவிகள், தீண்டாச்சாதி” என்ற அவமானமும், அவதூறும், வெட்கமும் செபக்கூடத்தினின்று ஒதுக்கப்பட்ட நிலையும் அவர்களை மனத்தாக்க அலைவுக்கும் அகமனத்துயருக்கும், வரட்சியின் கொடுமுடிக்கும் இழுத்துச் சென்றது. இந்த உளத்தாக்கம் உடலைத் தீராத நோயாகப் பீடித்தது. நரம்புச் சிக்கல்களையும், முடக்கு வாதத்தையும், அதிர்ச்சியின் விளைவால் வரும் ஊமைத்தனத்தையும் செவிட்டுத்தனத்தையும் தோற்றுவித்தது. விரக்தி, அகமனத்துயர், வரட்சி ஆதியன யேசுவின் நட்பில் விலகி ஓடின. யேசு மருத்துவம் படிக்கவுமில்லை. மருந்து கொடுக்கவுமில்லை. அவருடைய உமிழ்நீர், தொடுதல், தூக்கிவிடுதலை அவர்களை விடுவிக்கப் போதியதாயிருந்தது. யேசுவின் தெய்வீக ஆளுமை – அன்பினதும் இரக்கத்தினதும் ஆளுமையாய் வெளிப்பட்டது. இசையாஸ் கூறுவதுபோல் நோயினின்று அவர்கள் பெற்ற விடுதலை மகிழ்ச்சிகரமானது. “முடவன் மாண்பு போல் துள்ளுவான்” (இசை 29:18-19, 35:5-6, 40:9, 52:7,) தொடர்பாக அவரது வார்த்தைகள்: “அஞ்சாதே, கவலைப்படாதே, அழாதே, தையிரியமாயிரு” எனத் தேற்றின. (மாற். 5:36, 6:50, மத். 6:25, 27, 28, 9:2, 10:19, 14:27, லூக் 12:32, அரு. 16:33) தாழ்வுமனப்பான்மை, குற்றப்பழியுணர்வு, பழிவாங்கும் மனம் இவையாவும் யேசு கொண்டுவந்த பாதுகாப்பு, இரக்கம், “தேடிச் செல்லும், மன்னிக்கும், மேன்மைப்படுத்தும்” அன்பினால் குணமடைந்தன. நோய்கள் நீங்கின. யேசுவைப் பின் சென்றனர்.

பாவத்தினின்று விடுதலை

சட்ட வல்லுனரும் பரிசேயரும் தாம் ஏழைகளைப் “பாவிகள்” என்று இம்சித்தது போதாது என்றந் போல் “கடவுளும் இவர்களை வெறுக்கிறார், வாழ்க்கை நூலில் இவர்களது பேர் இராது, இப்போதுன்புறுவது மட்டுமல்ல, எரிநரகத்திற்கே செல்வார்கள்” என்ற நிரந்தர தீர்வையும் கூறிவிட்டார்கள். அந்தப் பயமும் விரக்தியும் தீராத நோயாக வெளிப்பட்டன. ஒவ்வொரு யூதனும் கடவுளிடம் கேட்டால் தருவார் என்ற நம்பிக்கையுடையவராயிருந்தாலும் செயற்படும் விசுவாசம் இருக்கவில்லை. யேசு “கடவுளில் விசுவாசம் வைப்பதே” குணமடையத் தேவையானது என்று கூறி, விசுவாசத்திலும், தந்தை மேல் மாறாத அன்பு கொள்வதிலும் உற்சாக மூட்டினார். “விசுவாசத்தினால், சகலமும் ஆகும்” (மத். 17:20, மாற். 9:23) என்றும், ‘உன் விசுவாசம் உன்னைக் குணப்படுத்திற்று’ (லூக். 8:48) என்னும் அத்தாட்சி

பகர்ந்தார். நீங்காத 'தலைவிதி, உழுவீன' என்றெண்ணிய நோய்களுக்கும், பாவங்களுக்கும் விசுவாசத்தில் விடுதலையைக் கண்டடைந்தனர். தனக்குத்தானே தீங்கு விளைவிக்கும்போது அல்லது பிறரைத் துன்புறுத்தும் போதே பாவம் ஏற்படுகிறது. முன்னோரின் பாவத்துக்கு அஞ்சவேண்டியதில்லை (அரு. 9:2, லூக் 13:24). 'உன் பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்டன எழுந்துநட' (லூக் 3:23) என்பதன் மூலம் நோயின் மேலும் பாவத்தின் மேலும் கடவுளுக்கருள்ள வல்லமையையும் பாவிகள் மேல் அவர்காட்டும் இரக்கத்தையும் அன்பையும் அறிந்து கொண்டனர். இவ்வாறு பயமும், குற்றப்பழியுணர்வுகளும் நீங்கி யேசுவில் விடுதலையைச் கண்டடைந்தனர்.

பேயினின்றும், சாவினின்றும் விடுதலை

மனித உடலில் கடவுளின் ஆவி சஞ்சரிப்பது போல் தீய ஆவிகளும் சஞ்சரிப்பதாக யூதர் நம்பினர். இந்த ஆவிகளைக் கூட தீய ஆவி, அசத்த ஆவி, சாத்தான் என்று வகுத்தும் வந்தனர். ஒருவன் தன் ஆளுமையின் கட்டுப்பாட்டை இழந்துவிட்டால், உடனே தீயஆவி பிடித்து விட்டதென்றே கூறுவர். இனந்தெரியாத பயம், தனிமையின் கொடுமை குற்றப்பழியுணர்வால் ஏற்படும் இந்நோய்களை யேசு குணமாக்கினார். சாத்தானால் உண்மையாகவே பீடிக்கப்பட்டவர்களையும் விடுவித்தார். சாவுக்குப் பின் பாதாளம் இருப்பதாகவும், அது தீயோருக்கு எரிநரகமாயிருக்குமென்றும், நல்லவர்கள் ஆபிரகாம் மடியில் இளைப்பாவார்களென்றும் நம்பினர். சட்டம் அறியாமலும், ஏழ்மையினாலும் பாவிகளாக்கப்பட்டவர்கள் இவ்வுலகில்தான் உபத்திரவம் என்றாலும், மறுவுலகிலும் இதுமாறாதா என்ற பயத்திலும் கவலையிலும் நோய்வாய்ப்பட்டனர். ஆனால் யேசுவோ 'உயிர்ப்பும் உயிரும் நானே' 'என்னில் விசுவாசம் கொள்பவன் இறப்பினும் வாழ்பவான்' (அரு11:23) 'உயிர் வாழ்க்கையில் விசுவாசம் கொள்பவன் ஒருபோதும் சாகான்' (11:25) என்று, சாவின் பயங்கரத்தை உயிர்ப்பின் மகிழ்ச்சியாலும் விசுவாசத்தின் அச்சாரத்தினாலும் விடுவித்தார். 'இறந்தவன் வெளியே வந்தான்' (அரு 11.41).

யேசுவின் விடுதலை முழக்கம்

சட்டத்தின் நோக்கம் இரக்கம், அன்பு, சுதந்திரம், சேவை இவற்றைப் பேணுவதே. ஒய்வு நாள், வேலைப்பளுவிலிருந்து மனிதனை விடுவிக்கவும், நன்மைசெய்வதற்கும், உயிரைக்காப்பதற்குமே (மாற். 3:4, மத். 12:11-12, லூக். 13:16). பலியையல்ல இரக்கத்தையே

விரும்புகின்றேன் (ஓசை 6:6, மத். 9:13, 12:7). புகழும் செல்வாக்கும், பிறப்பால் அல்லது கல்வியால், பணத்தால் பெறப்பட்டு, முதல் ஆசனங்களில் உட்காருவதாலோ, நடையுடை பாவனையால் காட்டுவதாலோ வந்துவிடாது (லூக் 6:26, மத். 23:1-3, 6:1-6, 16-18, 23:27-28). ஒரு குழந்தை தான் பெரியவன். (மத். 18:1-4) ஏனெனில் குழந்தை தகுதிகராதரமின்றி எல்லோரையும் ஏற்கும், மதிக்கும், பண்புடையது பணக்காரர் பண ஆசை இருக்குமட்டும் விடுதலையைச் சுவைக்கமாட்டார் (லூக். 6:20-26). தேடியதெல்லாம் ஏழைக்குரியது, பகிர வேண்டும் (மத். 6:19-21, லூக் 11:33-34). அவரவர்க்குரியதை அவரவர்க்குக் கொடுக்க வேண்டும் (மத். 20:1-15). பரிசேபரையும் தீவிரவாதிகளையும் மிதமிஞ்சிய அரசியல் வாதிகளாயிருப்பதற்காக யேசு எச்சரிக்கவில்லை. போலிச்சமய அனுஷ்டானத்திற்காகவே எச்சரித்தார் (லூக் 18:9-14). கொள்ளையிலும், சுரண்டலிலும் ஆலயத்துக்கு வருமானம் தேடியவர்களை அடித்துத்தூத்தினார் (அரு 2:13-22) விதவையின் உழைப்பை போற்றினார் (மாற். 12:41-44). யூத விடுதலைவாதிகள் சட்டத்தை வன்செயலாக்கினர் (லூக் 16:16, மத். 11:12, மாற் 10:42) யேசு இரக்கத்தின், சுதந்திரத்தின், மகிழ்ச்சியின் நீதியை விரும்பினார் (மத் 20:1-15, லூக். 18:7-14, லூக் 7:41-43) இறைவனின் இரக்கம் நிறைந்த அன்பினால்தான், மக்களின் உத்தரிப்பை நீக்கலாம் (மாற். 8:35, மத் 10:39) யேசு இரத்தப்பழியை ஒரு போதும் விரும்பவில்லை, கடிந்தார் (மத் 26:52) ஏனெனில் உரோம அரசை எதிர்த்தால் இனம் முழுதும் அழியும் (லூக் 4:12). ஆனால் தீவிரவாதிகள் உரோம அரசை வணங்க மறுத்து தம் சிலுவையை தூக்கிச் சென்று அதில் அறையப்பட்டார்கள். யேசுவோ ஏழைகளுக்கும் ஓடுக்கப்பட்டோருக்கும் விடுதலை தந்தமைக்காகவும், தீயோரையும் பகைவரையும் நல்லவராக்கும் வண்ணம் இறுதிவரை முயற்சித்துப் பலரது மீட்புக்காகத் தம்மைக் கையளித்தார். அது கூட அவருக்கு சமூகம் எடுத்த முடிவாகும் (அரு. 12.47-52).

யேசுக்கிறிஸ்துவும் விடுதலையும்

யேசு அரசியல் போராட்டமோ, சமயப் போராட்டமோ நடத்தவில்லை. மாறாக தனி மனிதமாண்பு, சுதந்திரம், சகோதரத்துவத்திற்காகப் போராடினார். சட்டத்தினால் பலவந்தமாகத் திணிக்கப்படும் ஒரு மறை வாழ்வை (லூக் 16:16)யும், போலிச்சடங்குகளையும், அர்த்தமுள்ளதாக மாற்றியமைக்கப் பாடுபட்டார். ஆண்டவர் ஏழைகளுக்கும், பாவிகளுக்கும் அருகிலேயே உள்ளார். அவரது அன்பையும் இரக்கத்தை

யும் அடைத்து வைக்க எவருக்கும் உரிமையில்லை. “அப்பா தந்தாய்” என்று அழைக்கும் உரிமை சகலருக்கும் சொந்தமானது என்றார். அவரவருக்குரியதை அவரவர்க்குக் கொடுக்கும் நீதியையும், பகைவனுக்கும் அன்பு செய்யும் தனது பண்பாட்டையும் பின்பற்றும்படி அழைத்தார். சக மனிதனை மறையின் பேராலோ, அரசியலின் பேராலோ, சுய நலத்தின் பொருளாகப் பாவிக்கும் கண்முடித்தனத்திற்கெதிராக விடுதலை முழக்கம் செய்தார். தன்னலம், தற்பெருமை என்னும் சுய அடிமைத் தனத்தை வென்றெடுத்து, மகத்துவத்தில் சமத்துவமான ஒரு சகோதரத்துவத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு தொண்டர்கள் துணிந்து ‘அறப்போராட்டம்’ செய்யுமாறு அறைகூவல் விடுத்தார்.

நமது இதய நிலத்தின் இளமைத் துடிப்பில் விடுதலை வித்துக்கள் தளிர் விட்டும்.

அங்கு எழுந்து வரும் இளந்தென்றலின் இதய ராகத்தில் நம் கொடிய பயணத்தின் இலட்சியப் பண்புகள் எதிரொலிக்கட்டும்.

அன்பெனும் கருணை மழையின் ஈரக் கசிவுகளில் உறவுகள் உதயமாகட்டும்.

மனக் கோயிலின் மனிதாபிமான அர்ச்சனைக்கு மணியடிக்க வந்தவர்களின் பிணைப்பில் நம் இதயங்கள் இணையட்டும்.

இறைவனும் மனிதனும் இருகரம் கோத்திடும் இந்த இறைச் சமுதாயத்தில் இயேசுவின் தோழமையில் புதுவாழ்வுப் பூக்கள் பூத்துக் குலுங்கட்டும்.

— ‘அரங்கேறும் அரசு’

எமது வாழ்வில் அர்த்தமுள்ள கிறிஸ்மஸ் கொண்டாட்டம்.

செல்வி. மக்கடலின் சின்னம்பு

ஆண்டுதோறும் இயேசுவின் பிறப்புநாளாம், மனிதாவதார மறை நிகழ்ச்சியை கிறிஸ்மஸ் பெருவிழாவாகக் கொண்டாடுகிறோம். இம் மாபெரும் விழாவை என்றும் போல் இன்றும் கொண்டாடுகிறோம். ஆனால் இவ்விழாவின் மறைபொருள், அர்த்தம் உரியவிதம் உணரப்பட்டதாக வாழ்க்கையில் காணப்படுவதில்லை.

கிறிஸ்மஸ் விழா உலகின் பெரும்பான்மை மக்களால் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படும் விழாவாகும். சமுதாய ஒன்றிப்பில், குடும்பக் குதூகலிப்பில், விருந்துண்டு மகிழ்வதில், கேளிக்கை நிகழ்ச்சிகளில், சிறப்பு மிக்க விழாவாகவும் அமைகிறது. விருந்துண்ணல், பரிசுப் பொருட்கள் பரிமாறல், குடில் அமைத்தல், கிறிஸ்மஸ் மரம் (X mas tree) அலங்கரித்தல், இல்லங்கள் அழகுபடுத்தல் தான் இவ்விழாவின் பல நாட்கள் ஆயத்தம் செய்யப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளாக இருக்கின்றன. ஆனால் எமது வாழ்வில் இவ்விழாவின் அர்த்தம் விளங்கி அதற்குரிய விதம் ஆயத்தம் செய்யப்பட்டால் இவ்விழா மிகவும் சிறப்புள்ளதாக அமையும்.

இன்று நம் நாடும், பொதுவில் உலகமுமே பல்வகைப்பட்ட அடிமைத் தனையில் சிக்கி, விடுதலை பெறப்பல்வேறு வழிகளை, முயற்சிகளை மேற்கொள்கின்றன, அடிமைத்தனத்தில் இருந்த இஸ்ராயேல் மக்களை விடுவிக்க வந்த விடுதலை வேந்தன், புரட்சித் தலைவன், மாமரிமைந்தன் இயேசுவின் பிறப்பின் மறைபொருள் உரிய விதம் விளங்கி வாழப்பட்டால் இன்றைய எமது விடுதலை வேட்கை நிறைவுபடும். பொருமை, வஞ்சகம், பழிவாங்கல், துவேசம், ஆணவம், அதிகாரம் கொண்டு தன்நிலை மறந்து வாழும் மனிதன் உணரவேண்டிய உண்மைகள் பல கிறிஸ்மஸ் விழாவில் அடங்கியுள்ளன, கசப்பான சில உண்மைகளை நாம் ஏற்றுக்கொண்டால் தான், நாமும், நம் சகோதரரும் நலமடைவோம்.

அன்று, பெத்தலேகம் குன்றில் எதிரொலித்த வானவர் தீதம், எம்மவர் நெஞ்சங்களில் எதிரொலித்து, உள்ளத்தின் கண்ணடித் தன்மையை, வாழ்க்கையின் மாறுதலை எடுத்துக் காட்டவேண்டும்.

“உன்னதங்களில் இறைவனுக்கு மகிமையும்,
பூமியில் நல்மனதோர்க்கு அமைதியும் ஆகுத”

உலகம் தேடும் அமைதி எம் உள்ளத்தில் தான் மறைந்துள்ளது. “சமாதானம்” சொல்லில் அல்ல, வாழ்த்தில் அல்ல, வாழ்க்கையில் அடங்கியுள்ளது. நல்மனம் உள்ளவர்க்கே வானவர் அமைதியைப் பாடினார்கள். அன்று நல்ல மனம் உள்ளவர்களாக இயற்கையின் அணைப்பில், விலங்குகளின் பராமரிப்பைப் பொறுப்புடன் ஏற்று, எளிய வாழ்க்கை நடத்திய இடையர்கள் காட்டப்படுகிறார்கள். தமது பகிரங்க போதனை வாழ்விலும் ஆண்டவர் இயேசு தன்னை நல்ல ஆயன் என்றே கூறுகிறார். காணாமற் போன ஆடு, நல்ல ஆயன் போன்ற உவமைகளின் மூலமும் எமக்கு எடுத்துக்காட்டுவது. இந்த சமுதாயப் பொருளாதார வாழ்வில் பொறுப்புடனும், பரிஷுடனும், உயிர்கள்மேல் அன்புடனும் வாழ்ந்த நல்மனம் படைத்த இடையர்களையே எம் உள்ளத்தில், வீட்டில், நாட்டில் அமைதிவேண்டுமாயின் எமக்கு நல்ல மனம் வேண்டும். அமைதியின் அண்ணல் உதித்த கிறிஸ்தஸ் விழா ஆண்டு தோறும் எம்மில் நல்மனதை உருவாக்க வேண்டும்.

மீட்புத் திட்டத்தில் தந்தையின் விருப்பை நிறைவேற்ற உதித்தவர் இயேசு, அவர் அன்பின் அவதார மனிதன், “தனது இறை மகிமையை ஒரு பொருட்டாக எண்ணாது, மனிதனானார், அதிலும் சிலுவை மரணமட்டும் தாழ்ந்தவரானார்” தன்னையே மனுமகன் என்று பலதடவை சுட்டிக் காட்டினார். இவ்விதம் மனிதனைப் பிறந்து, மனிதனைவே வாழ்ந்த அவரை, ஆளுனன் பிலாத்து “இதோ மனிதனைப் பாருங்கள்” என்று இறை வாக்குரைப்பது போல அவர் மனிதனுக்கு இலக்கணமானவர் என்பதைக் கூறுகின்றான். மனிதாவதார மறை நிகழ்ச்சியாம் பெருவிழாவை கிறிஸ்தஸ் எனக் கொண்டாடுகிறோம். இதே நேரம் நாம் எவ்வளவுக்கு மனிதர்களாக வாழ்கிறோம். மனித உயிருக்கு மாண்பளிக்குகிறோம் என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். தாயின் கருவிலிருந்தே மனித உயிருக்கு அழிவுகள் காத்திருக்கின்றதே ஒழிய, மகத்துவம் கிடைக்காத காலமாக நம் காலம் மாறியுள்ளது இதே அழிப்புணர்வில் முன்னேறும் உலகம் அற்ப, சொற்ப, காரணங்களுக்காகப் படுகொலைகளையும், நாசகாரச் செயல்களையும் மனித உயிர்களுக்குச் செய்யப்பின்னிடுவதில்லை. பிஞ்சிலும் கொலை, ஐந்திலும் கொலை, அறுபதிலும்

கொலை. இன்று சட்டமே இதற்குத் தடைபோடுவதில்லை. மாறாக உடந்தை போகிறது. உண்மையில் கிறிஸ்தம் விழா கொண்டாட மனிதனை மதிக்க வேண்டும். மனித உயிருக்கு மாண்பளிக்க வேண்டும். எம். ஏ. , ஜி. ஏ. என்னும் அவனது பட்டம், பதவிகளுக்கு கல்ல முழுமனிதனுக்கு (Man) மதிப்பளிக்க வேண்டும்.

உரோமைப் பேரரசன் சீசரின் அதிகாரத்தின் கீழ் அன்றைய நாகரீக நாடுகள் அனைத்தும் உட்பட்டிருந்தன. ஒவ்வொரு உரோமைப்பிரசையும் தன் பிறந்த ஊருக்குச் சென்று உலகக் குடிக்கணக்கு எடுக்கும் படியான சீசரின் ஆணைக்கு அமைய வேண்டியிருந்தது. ஏழைத்தச்சுத் தொழிலாளியான குசையும் தன் தந்தையின் ஊராசிய பெத்தலகேமிற்கு மரியாளுடன் வந்தார். வந்தவர்க்கெல்லாம் தங்க இடமிருந்தது. மண்ணகம் வந்த விண்ணக வேந்தனுக்கு இடம் கிடைக்கவில்லை. "சத்திரத்தில் அவர்களுக்கு இடம் கிடைக்கவில்லை" (லூக். 7:2) அவர்கள் மனிதர்களாக வந்ததால் இடம் கிடைக்கவில்லை. மன்னர்களாக, செல்வந்தர்களாகச் சீர், சிறப்புடன் வந்தால் இடம் கிடைத்திருக்கும். இன்னும் நம்மவர் மத்தியில் வானமே கூரையாக, தரையே பஞ்சணையாக படுத்துறங்கும் பலமக்கள் இருக்கிறார்கள். வட்டி, சூட்டி போட்டு, ஈட்டில் வீடுபறிபோய் நிற்கும் மக்களும், வாடகை கட்டமுடியாது ஒதுங்க இடமின்றி கதிகலங்கி நிற்கும் மக்களும் எம் கண் முன் வாழ்கிறார்கள். பாலனின் மாடடை குடிவில் இம் மக்களை எமக்கு நினைவூட்ட வேண்டும். இல்லிடம் அற்றோருக்கு இல்லிடம் அளித்தல்" என்னும் சரீர நற்கிரிகை செய்ய எம்மை ஊக்குவிக்க வேண்டும். இல்லங்கள் பலவுண்டு. ஆனால் அதை உவந்தளிக்க உள்ளங்கள் தான் வேண்டும். வெறும் குடில் அமைத்து பாலனை வைப்பதால் கடந்த வரலாற்றைக் காட்டுகிறோமேயொழிய. அவ்வாறு எம் வாழ்க்கையைத் தொட்டதாகக் காட்டுவதில்லை.

குடிவில் பிறந்த குழந்தையை, கீழ்த்திசை முடிமன்னர் மூவர் போற்றிப் பணிய வந்தனர். ஒளியின் வழியிலே நடந்து வந்த அவர்கள் குடிவில் கண்ட குழந்தையை, குனிந்து சென்று கும்பிடத்தயங்க வில்லை. குசையில் குனிந்தார்கள். முடியைச் சரித்தார்கள். தெய்வத்தைத் தொழவேண்டுமாயின் குனிந்துதான் தொழவேண்டும். ஆகவே, எமக்கு தாழ்மை வேண்டும். அகங்காரம் அகவ வேண்டும். கர்வம் கரையவேண்டும். வணங்கா முடியர்களாக இறைவனை நாம் அணுக முடியாது. இதையும் நாம் கிறிஸ்தம் விழாவில் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும், எம்மில் ஏற்படுத்த வேண்டும்.

“இறைவன் உலகை எவ்வளவு நேசித்தார் என்றால், தம் ஒரே பேரூன மகனையே நமக்கு அளித்தார்” இறைவன் மனிதர்களை நேசித்ததினால் அவர் தம் ஏக மகனையே எமக்கு நன்கொடையாக வழங்கினார். இதுவே கிறிஸ்மஸ் பரிசு வழங்குவதின் அர்த்தம் அன்பைக் கொடுப்பதே அன்பளிப்பு. புனித நீக்கிலா முனிந்திரன் ஆயராக இருந்தார். அவர் ஏழைச்சிறுவர்களுக்கு கொடுத்தபரிசுப் பொருட்கள், இன்று சான்ரகினாஸ் (sancta claus) கிறிஸ்மஸ் தாத்தாவாக மாறி ஓர் நகைச்சுவைப் பாத்திரமாக மாறிவிட்டது. இதனால் இறைத்தந்தையின் மாபெரும் நன்கொடையாகிய யேசுவின் மனிதாவதாரம் மழுங்கடிக்கப்படுகிறது.

அயன் லைய நாட்டில் வசிக்கும் நாம் குளிர்காலத்தில் இலை உதிராமரத்தை கிறிஸ்மஸ் மரமாக வைத்து பனிக்கட்டிகளைப் போல் அலங்கரித்து வைப்பதில் எதுவித அர்த்தமும் இல்லை. இவையாவும் நாம் அர்த்தம் அறியாமல் கைக்கொள்ளும் சில நடைமுறைகளாகும். ஒவ்வொருநாளும் உண்மையில் எமக்கு கிறிஸ்மஸ்நாள். இறைமகன் யேசு எமது நாளாந்த வாழ்வில் எம்மில் அவதாரமெடுத்து, எம்மால் ஏனையோருக்கு கொடுக்கப்படவும், எம்மில் கண்டுணரப்படவும் வேண்டியவர். எம் நாளாந்த வாழ்வில் இவ் அர்த்தம் விளங்கிக் கொள்ளப்படுமானால் எமது கிறிஸ்மஸ் விழாவும் அர்த்தமுள்ளதாக அமையும்.

“ மனிதனைத் தெய்வமாக்க, தெய்வம் மனிதரானார்.”

புனித அத்தனூசியர்

“ இறைமகனாகிய இயேசு ஒருவரே ஓர் நிறைவுள்ள மனிதத் தன்மையில் விளங்கும் வல்லவரானார்.”

Leonardo Boff

MESSIAH IN SALVATION HISTORY

BRO. EUGENE FRANCIS

In Hebrew "Messiah, means the "The anointed one". The Greek word "Christos" denotes the same meaning.

In the Old Testament from Aaron onwards all the priests, Kings, and some of the prophets of the Israelites were anointed. The anointed ones were set apart for the service of God. When the anointed kings, priests and the people of Israel were unfaithful to their covenant they were taken into exile by Babylonians and other foreign nations.

The people of Israel expected a worldly Messiah, who would come and deliver them from their captivity. But Jesus came as a suffering servant. The people identified him as a wonder worker and a prophet. Jesus did not reveal himself openly as the messiah. But he made the people to realize it through his passion, death and resurrection. After the christic experience, the apostles preached that Jesus was the messiah and they witnessed to this truth by their life of sacrifice. Through baptism every christian becomes an anointed one and is called to bear witness to the messiahship of Christ.

JESUS INCARNATE AND HUMAN LIBERATION

FR. J. A. KARUNAHARAR

It is universally acknowledged that according to christian belief there is but one Supreme Being, transcending this universe called God. Christians speak of God as the One and Three. The Saivites call God-Siva as One and Many. The Saivite understanding of God as Cat-Cit Ananda (Being-Intelligence Bliss) may reduce God to a lifeless neuter object.

It is the Son of God or truth in the absolute that became incarnate in Jesus of Nazareth. John the author of the IV th gospel called the Supreme Thought the LOGOS the WORD. It is the WORD that became man. It is this Paranjoti, this Supreme Light, this WORD that became man. It was no ordinary conception by which Mary brought Jesus.

It is in this divided world that Jesus appears as the God-given Head to unite all men and bring them under a single, purposeful leadership. The elder son in the parable of the prodigal son refused to enter the house in protest so too the Jews continue to reject Jesus as the Messaiah or Christ. But they continue to await their Messaiah, their Christ. The christians too await the return of Jesus to save the human collective and render its earthly destiny and existence meaningful.

CHRIST IN TAMIL CULTURE: CHRIST IS GURU

FR. J. NICHOLAS

The gospel was translated into Tamil long ago. But it remains a translation with the Jewish culture and symbols. In order that the gospel may take root in Tamil culture the seeds of the gospel must be sown in the Tamil soil. It is then Christ becomes our own Brother in our land. Christians cannot be foreigners in their own soil and christianity should not be branded as something imported or alien to the Tamils. In order to deepen the experience of the mystery of Christ among the Tamils we ought to make use of the Tamil cultural symbols. With this purpose in mind we shall try to understand Christ as our Guru.

According to the Tamil tradition GURU is one who is enlightened and full of God's experience. Saiva Siddhantins call God-Shiva as the Supreme GURU. God-Shiva appears to his devotees in the form of Guru. For christians Christ is a unique Guru. He is supreme Guru, guide, liberator who offers himself in service to the poor, oppressed and sinners. He is a historical Guru through his incarnation. Christ had many followers who bore witness to him through their humble services and sufferings even unto death. Today the leaders of the church who represent Christ the Guru ought to become humble and poor in order to offer themselves to the poor.

THE INCARNATION OF JESUS ACCORDING TO THE FOUR GOSPELS

FR. A. PHILIP

God taking upon himself our limited human nature—is what we call the incarnation. As Mary brought forth Jesus in his human nature, so the evangelists have brought forth the Word of God in the human terms of the Gospels.

In Mark: Though he is the Son of God, Jesus is also the Son of man (Mk. 14 : 61-62), which title for Mark means that Jesus is the Suffering Messiah. Jesus manifested the limitedness of his human nature through his passion and death; but he has been glorified in the same human nature.

In Matthew: The incarnate baby Jesus (Mt. 1&2) is the new David, the new Solomon and the new Moses. The angel announcing the incarnation designated Jesus as "Emmanuel, that is, God is with us"; after the resurrection of Jesus, he tells his disciples, "Behold, I am with you till the end of the world," thus emphasizing that the incarnation still continues. Also the incomprehensible Kingdom of Heaven is made intelligible by incarnation in the human words of Jesus, e.g., in his parables.

In Luke: The first two chapters show the incarnate Jesus as a true man in history, a descendant of Adam, the source of peace to all men, and the light to the Gentiles. The human Jesus is the merciful redeemer; the salvation he offers is for all men.

In John: As God dwelt personally with the Israelites in the Tent of meeting, so in Jesus the Word dwells with us in person. He gives life: he is the water of life; he is the life-giving bread, he lays down his life for his sheep.

Jesus is one with us in his human nature; it shall not be taken away from him. He lives on in his glorified human nature, and we shall live with him.

A MEANINGFUL CHRISTMAS

MISS. MAGDALENE SINNAPPU

There is a natural tendency to reduce the feast of Christmas into a mere social celebration with external solemnity. But the fact of incarnation of Jesus Christ who humbled himself and became man must change our attitudes, in order to make us more human and loving towards others.

The greetings of peace cannot remain only in words but must overflow from the hearts of every human being. The examples of Jesus Christ ought to become our way of life in learning to live for others, to share the suffering of others and to become poor with the poor. "God so loved the world that He gave his only Son", said John the evangelist.

Finally our celebration of Christmas should not be an imitation of foreign customs or culture. We ought to make it simple in the pattern of our own culture. Thus the feast of Christmas will become more meaningful in our lives.

JESUS CHRIST OUR LIBERATOR

SR. EUDOXIE

Jesus Christ became incarnate to liberate humankind. His mission of liberation was made clear when he read the passage from Prophet Isaiah in the synagogue: "The spirit of the Lord is upon me ....." (Lk 4:18—21). The poor were considered to be the cursed of the society. The sinners were the condemned ones. The sick were the outcastes of the society. The pharisees and the Scribes who thought that they were just and great did not accept or welcome the attitude of Jesus. They criticized and even condemned the behaviour of Jesus. Jesus came into this world, not to seek the just but the sinners. He was merciful to the sinners. He healed the sick and sympathized with the poor and oppressed. He drove Satan away and raised the dead. Human liberation was the theme of his preaching, the centre of his mission and the goal of His paschal mystery.

செப்டம்பர் 1989: பண்பாட்டு மயமாக்கல்

வடிவம் 5

வண்ணம் 5

1. பண்பாட்டின் அவசியம்
2. நற்செய்தியும் பண்பாடும்
3. பண்பாட்டின் அடிப்படை: கிறிஸ்து மனுஷுடல் எடுத்தல்
4. பண்பாடும் 2ம் வத்திக்கான் சங்கமும்
5. மக்களின் வறுமையும் பண்பாடும்
6. விசுவாச வளர்ச்சியும் பண்பாடும்
7. தமிழ்ப்பண்பாடும் கிறிஸ்தவமும்
8. பண்பாடும் இன்றைய இறையிலாளர்களும்
9. பண்பாடும் விடுதலையும்

டிசம்பர் 1989: கிறிஸ்தவ ஒன்றிப்பும் உரையாடலும்

வடிவம் 5

வண்ணம் 6

1. வரலாற்றில் கிறிஸ்தவ ஒன்றிப்பு முயற்சிகள்
2. 2ம் வத்திக்கான் சங்கமும் கிறிஸ்தவ ஒன்றிப்பும்
3. உலக திருச்சபைகள் சம்மேளனமும் (WCC) அதன் வளர்ச்சியும்
4. கிறிஸ்தவ ஒன்றிப்புக்கு எதிரான தடைகளும், பிரச்சினைகளும்
5. உரையாடல் ஏன் அவசியம்
6. 2ம் வத்திக்கான் சங்கமும் உரையாடலும்
7. திருச்சபையும் பிறமறைகளும்
8. தமிழ்த்திருச்சபையும் உரையாடலும்
9. உரையாடலும் இன்றைய இறையிலாளர்களும்

மேற்கூறப்பட்ட மையப் பொருள்கள் அடங்கிய தலைப்புக்களில் அல்லது வேறு பொருத்தமான தலைப்புகளில் உங்கள் ஆக்கங்களை எமக்கு அனுப்பி வைப்புகள்.

1989ம் ஆண்டுக்கான தலைப்புகள்

மார்ச் 1989 வெளியீட்டிற்கு: கிறிஸ்துவின் உயிர்ப்புனிழா

வடிவம் 5

வண்ணம் 3

1. அடிமைத்தனமும் விடுதலையும்
2. கிறிஸ்தவ கண்ணோட்டத்தில் ஜன்பங்கள்
3. கிறிஸ்துவின் உயிர்ப்பும் கிறிஸ்தவ சாட்சியமும்
4. கிறிஸ்தவ வாழ்வு ஒரு மகிழ்ச்சி நிறை வாழ்வு
5. விவிலியக் கண்ணோட்டத்தில் பாஸ்கா மறைபொருள்
6. உயிர்த்த கிறிஸ்துவின் கொடை: சமாதானம்
7. அன்றாட கிறிஸ்தவ வாழ்வில் உயிர்ப்பின் அனுபவம்
8. திருப்பலியும் கிறிஸ்துவின் உயிர்ப்பும்

ஜூன் 1989: திருவழிபாடும் மறுமலர்ச்சியும்

வடிவம் 5

வண்ணம் 4

1. வாழ்வுக்கும் வழிபாட்டிற்கும் உள்ள தொடர்பு
2. 2ம் வத்திக்கான் சங்கமும் திருவழிபாட்டு மறுமலர்ச்சியும்
3. திருவழிபாட்டு ஆண்டும் விளக்கமும்
4. திருவழிபாட்டில் இறைவார்த்தை
5. பக்தி முயற்சிகளும் திருவழிபாடும்
6. திருவழிபாட்டில் இனசையும் கலையும்
7. திருவழிபாடும் சமூகத்தன்மையும்
8. வழிபாட்டு இல்லங்களும் பண்பாட்டுச் சின்னங்களும்
9. பண்பாட்டில் திருவழிபாடு

இறையியல் கோலங்கள் சந்தா விபரம்

ஆண்டுச் சந்தா - அஞ்சல் செலவு உட்பட ரூபா 20/-

அனுப்பவேண்டிய முகவரி

அருள்திரு. ஜே. நீக்கிலஸ்
இறையியல் கோலங்கள்
புனித சவேரியார் குருமடம்
கொழும்புத்துறை
யாழ்ப்பாணம்

**Irai-lyal Kolangal is a
Tamil Theological Quarterly**

Subscriptions for Irai-lyal Kolangal

Annual subscription 20/-

(For Sri Lanka only)

Single Copy Rs 5/-

அன்புள்ள வாசக நேயர்களே!

உங்கள் அனைவருக்கும்
எமது கிறிஸ்மஸ் புக்தாண்டு
வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிக்கின்றோம்.
நீங்கள் மனமுவந்தளித்த
நன்கொடைகளுக்கும்
நன்றிகூறுகின்றோம்.

ஆசிரியர் குழு